

Arrest

nr. 281 065 van 28 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. PAQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 3 mei 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 30 januari 2020 om internationale bescherming. Op 20 juni 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 22 juni 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Eritreeër, geboren op (...) 1995 in Barentu. U bent Bilen van vaderskant en Tigrinya van moederskant. U bent een pinkstergelovige. U woonde tot vijfjarige leeftijd in Barentu, Eritrea, waarna u samen met uw moeder en uw oudere zus het land verliet en in Ethiopië ging wonen voor vijf jaar in een dorp bij de stad Dila. Op 10-jarige leeftijd vertrok u samen met uw zus naar Soedan waar u gedurende 12 jaar woonde, eerst in Karthoum en dan later in Agade. Na 12 jaar keerde u terug naar Ethiopië, naar het dorp nabij Dila waar uw moeder woonde en verbleef daar ongeveer een jaar tot uw definitieve vertrek uit Ethiopië.

Uw vader, een soldaat, stierf in een oorlog voor Eritrea onafhankelijk werd. Op vijfjarige leeftijd verliet u het land met uw moeder en uw zus. Uw moeder besloot omwille van moeilijke levensomstandigheden en u vermoedt omdat haar pinkstergeloof verboden was, Eritrea te verlaten, samen met u en uw zus. Via onbekende weg, te voet en met de auto, reisde u via Tigray naar een dorpje in de buurt van Dila, een stad in het zuiden van Ethiopië. U woonde daar vijf jaar met uw moeder, u ging niet naar school. Toen u ongeveer 10 jaar oud was reisde u met uw zus van 15 jaar oud illegaal en met behulp van smokkelaars naar Soedan. Jullie reisden eerste naar Karthoum waar u in verschillende wijken woonde, en later verhuisden jullie naar Agade, een klein dorp in de regio Damasi in Soedan, waar uw zus een thee en koffie verkocht, en u haar daarbij hielp. Toen er een conflict uitbrak tussen de regeringstroepen en de lokale bevolking, kwamen er op een nacht soldaten naar jullie huis, ze vroegen om geld en bedreigden u en uw zus. Daarop keerden jullie terug naar Ethiopië voor een jaar, u was toen 19 jaar oud. Het was geen goede tijd in Ethiopië, er waren spanningen. Op een dag werd u opgepakt omdat u geen geldig id-bewijs kon voorleggen. U moest 6 maand naar de gevangenis in Dilla. Uw zus hoorde geruchten dat er Eritreeërs werden opgepakt in Ethiopië en teruggestuurd naar Eritrea. Jullie beslisten samen te vluchten uit Ethiopië. Jullie reisden via Soedan naar Libië. Daar ontmoette u uw toenmalige partner A. L. K. (...). U werd in Libië twee jaar gevangen gehouden en u moest twee jaar gedwongen werken voor een Libische gehandicapte man. U slaagde erin te ontsnappen en in Trablous u naar het gebouw van de UNHCR te begeven. Daar vonden u en uw partner elkaar terug. Via het Rode Kruis werden jullie overgebracht naar Italië waar u op 30/05/2019 vingerafdrukken afstond. U reisde van Italië naar België vanwaar u de oversteek trachtte te maken naar Verenigd Koninkrijk. Uw partner en u gingen bij aankomst in België uit elkaar. U werd voortdurend lastiggevallen door de politie in België, waarop u op 30/01/2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een Ethiopische identiteitskaart neer op naam van M. D. T. (...) (origineel gezien), een kopie van een Eritrese nationale id-kaart die uw moeder zou toebehoren, een attest van de psychiater (kopie) en een attest van de psychologe bij GAMS (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat de bevindingen van de psychiater dermate summier en algemeen zijn dat hier niet uit kan worden besloten dat u niet op een normale wijze een onderhoud zou kunnen doen. Dit bleek evenmin uit de beide persoonlijke onderhouden die u op het CGVS aflegde. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Eritrea vreest gearresteerd en gevangen genomen te worden. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Vooreerst zijn er de talrijke incoherenties doorheen uw verklaringen die uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnen.

Vooreerst verklaarde u bij DVZ dat u vijf jaar in Addis Abeba had gewoond, en dat u vanuit Addis Abeba naar Soedan bent vertrokken (DVZ verklaring, vraag 10, vraag 13 en vraag 37). U ontkende tijdens uw

persoonlijke onderhouden dat u ooit in Addis Abeba had gewoond. U verklaarde dat u in Ethiopië steeds in Dila had gewoond en niet in Addis Abeba (NPO 1, p. 31 en NPO 2, p. 8 en p. 17). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring, volstaat natuurlijk niet om dergelijke incoherentie te verklaren. Dat u op straat sliep en werd geïntimideerd door de politie, kan evenmin verklaren waarom u bij DVZ zou vermelden dat u in Addis Abeba had gewoond, als dit niet zo zou zijn (NPO 2, p. 10). De incoherentie tussen uw verklaringen bij DVZ en deze tijdens uw persoonlijk onderhoud doen reeds de wenkbrauwen fronsen. Daarenboven verklaarde u in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw moeder niet in de stad Dila, maar in een klein dorpje nabij Dila woonde sinds haar aankomst in Ethiopië in het jaar 2000, maar verklaart u niet meer te weten hoe het heette, wat reeds zeer bevreemdend overkomt gezien u tot 10-jarige leeftijd er zou gewoond hebben (NPO 1, p. 18) en bij uw terugkomst uit Soedan er toch volgens uw verklaringen minstens een jaar heeft gewoond (NPO 2, p. 7 en p. 17).

De twijfels over uw oprechtheid omtrent uw woonplaats in Ethiopië worden versterkt door de vaststellingen die werden gedaan bij nazicht van uw Facebookprofielen. Naast het profiel dat u opgaf onder de gebruikersnaam 'M. D. T. (...)' blijkt dat u een tweede profiel heeft, onder de naam 'M. T. (...)'. Dat dit om uw profiel gaat kan afgeleid worden uit dezelfde foto die op beide profielen werd teruggevonden. Bovendien werd deze foto ook geliket door uw ex-partner, wat het vermoeden bevestigt dat dit om uw profiel gaat (landinfo 1). De foto wordt ook door uw ex-partner geliket (zie landinfo 1). Dit bevestigt het vermoeden dat dit om u gaat, ook al ontkende u op het tweede persoonlijke onderhoud volledig dat het u was die op de foto staat (NPO 2, pp. 8-9), wat de wenkbrauwen doet fronsen. Op het profiel 'M. T. (...)' verklaart u afkomstig te zijn van Addis Abeba en naar Dila te zijn verhuisd. Uit nazicht blijkt ook dat u posts deelde van de groep 'Addis Abeba is van ons'. Uit uw vriendenlijst blijken veel van uw contacten in Addis Abeba te wonen. Deze vaststellingen doen reeds ernstige twijfels rijzen bij uw verklaringen omtrent uw woonplaats. Toen u op het tweede persoonlijke onderhoud de kans kreeg om hierop te reageren ontkende u dat dit uw profiel was en zei u dat u Facebook niet gebruikte (NPO 2, p. 9), terwijl u op het eerste persoonlijke onderhoud wél verklaarde FB te hebben, maar u kon het niet tonen omdat uw scherm van uw telefoon was gebroken. Nog opmerkelijker wordt het wanneer u de dag na uw tweede persoonlijke onderhoud waarin u geconfronteerd werd met de vaststellingen van uw Facebookprofiel, het profiel 'M. T. (...)' weghaalde en u alle foto's van het profiel 'M. D. T. (...)' verwijderde. U postte op 5 april 2022 één bericht op uw een nieuw, derde profiel omtrent de mishandeling van Eritreeërs in Libya (zie landinfo 1). De vraag rijst waarom u bewust uw profiel zou weghalen en het andere profiel volledig leeg zou halen, en een nieuw profiel zou aanmaken. Deze vaststellingen ondermijnen reeds in deze fase ernstig uw algemene geloofwaardigheid. Dat u niet eerlijk bent over uw woonplaatsen doet in deze fase ook al vragen rijzen bij uw verklaarde afkomst.

Verder zijn er uw incoherente verklaringen omtrent de woonplaats van uw moeder, van wie u bij DVZ eveneens verklaarde dat zij in Addis Abeba woonde (DVZ verklaring, vraag 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw moeder na haar vertrek uit Eritrea onmiddellijk door gereisd is naar Dila (NPO 1, p. 11) en dat zij altijd op dezelfde plek in Dila heeft gewoond (NPO 2, p. 8). Deze incoherentie valt opnieuw niet te rijmen met uw DVZ verklaring. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet kan verklaren waarom zij specifiek Dila uitkoos als plek om te gaan wonen, een plek in het zuiden van Ethiopië, op 1444 km van de grens van Eritrea, wat toch een opmerkelijke keuze is voor een Eritrese vrouw die Tigrinya sprak (NPO 1, p. 14) en die weduwe was met twee kleine kinderen (NPO 2, p. 10). Dat u hieromtrent geen verklaring kan geven, doet verdere twijfels rijzen over uw algemene geloofwaardigheid. Boven werd reeds aangestipt dat u zich zelfs de naam van het dorpje in de buurt van de stad Dila waar zij woonde, niet meer kan herinneren ook al woonde uw moeder er sinds haar vertrek uit Eritrea (NPO 2, pp. 7-8). Met de bovenstaande vaststellingen reeds in het achterhoofd, rijzen er opnieuw ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de woonplaats van uw moeder.

Verder kunnen ook vraagtekens geplaatst zijn bij uw geboortedatum. U verklaart dat u geboren bent in 1995 (DVZ Persoongegevens, vraag 4), wat niet dezelfde is als de geboortedatum op uw Facebookprofiel die stelt dat u geboren werd in 1990 (landinfo 1). Dit doet reeds twijfelen. Daarenboven zijn er nog redenen om te twijfelen aan uw verklaarde geboortedatum in 1995. Volgens uw verklaringen is uw vader gestorven voor de onafhankelijkheid van Eritrea (NPO 1, p. 7), wat onmogelijk is gezien u stelt dat u in 1995 bent geboren en de onafhankelijkheid van Eritrea in 1991 te situeren is. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u het allemaal niet weet, maar dat u een kind was toen hij stierf (NPO 2, p. 11), wat natuurlijk niet volstaat. Zo verklaarde u dat u op 10-jarige leeftijd met uw zus, die toen 15 jaar was, naar Soedan vertrok en dat jullie met behulp van een smokkelaar de grens overstaken (NPO 2, p. 15). U kan niet verklaren waarom uw moeder uw zus en uzelf op zo'n jonge leeftijd zo'n gevaarlijke reis liet afleggen (NPO 2, p. 16) noch is de manier waarop uw zus contacten legde in Karthoum weinig

waarschijnlijk te noemen. Dat zij simpelweg als jong meisje met een klein broertje zou vertrekken zonder plan en via een schijnbaar toevallige ontmoeting met Ethiopiërs of Eritreeërs, daarover bent u niet coherent, kan niet overtuigen (NPO 1, p. 19 en NPO 2, p. 16). Deze vaststellingen doen ernstig twijfelen of u niet ouder bent dan u beweert.

Ten slotte zijn ook bij de door u verklaarde reisweg kanttekeningen te plaatsen. U verklaart bij DVZ dat u 12 jaar in Soedan heeft gewoond, waarna u vertrokken bent naar Libië (DVZ Persoonsgegevens, vraag 37 Reisweg). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaart u dan weer dat u bent teruggekeerd naar Ethiopië toen u 19 jaar was, en dat u drie jaar in Dila heeft gewoond (NPO 1, pp. 23-24), wat u in het tweede persoonlijk onderhoud dan terugbrengt naar minder dan een jaar (NPO 2, p. 12) waarvan u 6 maand zou zijn opgesloten in de gevangenis van Dila (NPO 2, p. 18). Dergelijke volatiële verklaringen bevestigen het vermoeden dat u geen klaarheid wil scheppen over uw woonplaatsen en levensgebeurtenissen voor uw vertrek uit Ethiopië.

Bovenstaande vaststellingen maken dat uw algemene geloofwaardigheid reeds in deze fase ernstig ondermijnd is. De vele incoherenties en uw onvermogen om klaarheid te scheppen over uw woonplaatsen en de gebeurtenissen voor uw aankomst in België, maken dat er ernstig kan getwijfeld worden aan het geheel van uw verklaringen.

Tijdens uw persoonlijke onderhouds slaagde u er bovendien niet in uw Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk te maken, niet door overtuigende verklaringen noch door enig materieel bewijs in de vorm van documenten.

Vooreerst is er de vaststelling dat de geografische kennis van uw moederland nihil is. Zo weet u niet waar u Tesseney en Barentu moet situeren (NPO 1, p. en NPO 2, p. 12), de plaatsen waar familie van uw moeder zou wonen (NPO 1, p. 8) en de enige twee aanknopingspunten met uw familie in Eritrea. U stelt in uw eerste persoonlijk onderhoud dat Barentu in het oosten van het land ligt (NPO 1, p. 6), wat niet klopt. Barentu ligt in het zuidwesten van Eritrea (landinfo 2). Evenmin kan u vertellen welke buurten er in Barentu nog zijn naast zoba Selam nog kent (NPO 2, p. 13). Ook Tesseney, waar de familie van uw moeder zou wonen, kan u niet situeren (NPO 2, p. 12). Dat u over deze twee plekken die verweven zijn met uw persoonlijk geschiedenis, niets kan vertellen, doet de wenkbrauwen fronsen. Bovendien kan u niet verklaren waarom de familie van uw moeder (ouders, broer en zus) in Tesseney zouden wonen, terwijl uw moeder in Barentu werd geboren (NPO 2, p. 12). Dat u deze simpele vragen over uw eigen persoonlijke geschiedenis niet kan beantwoorden, doet reeds twijfels rijzen. U bent immers in contact met uw moeder, zij zond u haar nationale identiteitskaart (NPO 2, p. 12) maar eveneens woonde u bijna 15 jaar samen met uw zus. Dat uw moeder nooit zou de tijd genomen hebben om over haar broer en zus te vertellen, kan niet overtuigen, evenmin dat u nooit met uw zus over uw familie zou hebben gesproken.

Verder zijn er uw volatiële verklaringen over uw etnische achtergrond. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat uw vader, geboren in Barentu (NPO 2, p.12) Bilen was (NPO 1, p. 13). U antwoordt ontwijkend wanneer u wordt gevraagd waarom u op DVZ verklaard heeft dat uw beide ouders Tigrinya waren (DVZ Persoonsgegevens vraag 6 e). Indien uw vader Bilen was, wat u uitdrukkelijk verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud, lijkt het zeer sterk dat u niet zou vermelden als het u wordt gevraagd bij DVZ, zeker omdat dit ook vermeld staat op het Ethiopische identiteitsdocument dat u neerlegt (NPO 1, p. 27) en dat uitgegeven is in april 2017, ruim voor uw aankomst in België. Bovendien kreeg u de kans om opmerkingen te maken bij uw DVZ gehoor, wat u naliët, ondanks het feit dat u het document heeft doorgenomen, gezien uw opmerking over uw overtocht over de zee (NPO 1, p. 3 en p. 4). Verder kan u over de Bilen niets vertellen behalve dat ze een andere taal spreken, die u zelf echter niet spreekt (NPO 1, p. 13). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat de Bilen voornamelijk rond Keren en zuidelijker naar Asmara toe wonen, wat toch moeilijk te rijmen valt met uw vaders geboorteplaats in Barentu (landinfo 3). Ten slotte zijn uw verklaringen evenmin coherent met de verklaring die we lezen in het politieverslag waar u verklaarde Kunama te zijn, een verklaring die u zich niet meer zou herinneren (NPO 2, p. 10). Uw gebrek aan coherentie en de afwezigheid van een afdoende verklaring voor deze verschillende verklaringen maakt dat er aan uw Bilen-achtergrond, ernstig kan getwijfeld worden.

Daarenboven legt u eveneens zeer bevreemdende verklaringen af over uw talenkennis. U spreekt geen Bilen en hoewel u van geboorte Tigrinya bent, geboren in Eritrea en tot vijfjarige leeftijd daar heeft gewoond met uw moeder en zus, en gedurende vijf jaar met uw moeder heeft samengewoond in Ethiopië en minstens 12 jaar met uw oudere zus, en met hen beiden volgens uw verklaringen Tigrinya sprak (NPO 2, p. 13), vroeg u op het gehoor om een tolk Amhaars. Het is bevreemdend te noemen dat

u beter Amhaars zou spreken dan uw eigen moedertaal, het Tigrinya, maar het wordt nog vreemder wanneer u antwoordt op de vraag waarom u niet goed Tigrinya spreekt. Dan verklaart u dat u beter Arabisch spreekt omdat u lange tijd in Soedan heeft gewoond heeft (NPO 1, p. 14). Dit antwoord valt maar moeilijk te rijmen met uw vraag naar een tolk Amhaars. Wat er ook van zijn, het is opmerkelijk dat u Amhaars zou verkiezen als taal waarin u zich het best kan uitdrukken, gezien uw verklaringen dat u slechts 5 jaar in Ethiopië heeft gewoond en u niet naar school ging daar (NPO 2, p. 13). Uw verklaringen dat u beter Amhaars dan Tigrinya zou spreken door het op te pikken van de gesprekken tussen de werkgever van uw moeder en uw moeder (NPO 2, p. 13) en van de gesprekken van uzelf met een huisbazin in Soedan (NPO 2, p. 13), kunnen maar moeilijk overtuigen evenals uw verklaringen dat uw zus en moeder als Eritrese vluchtelingen en met Tigrinya als moedertaal, met u Amhaars spraken (NPO 2, p. 13). Uw verklaringen roepen ernstige twijfels op over uw nationaliteit, en doen vermoeden dat u wenst te verdoezelen dat Amhaars uw moedertaal is. Ter volledigheid dient opgemerkt dat op uw Facebookprofiel boodschappen in het Amhaars werden gevonden (zie landinfo 1).

Verder heeft u weinig kennis over de geschiedenis, gewoontes en tradities in Eritrea. Niettemin er kan rekening gehouden worden met het feit dat u op jonge leeftijd bent vertrokken, blijft het vreemd dat u zo'n gebrekkige en zelfs foutieve informatie heeft over de ontwikkelingen in uw moederland.

Vooreerst heeft u geen kennis van gewoontes en tradities in Eritrea. Zo verklaarde u wel dat uw moeder uw vader herdacht op martelarendag, maar kan u deze dag niet situeren (NPO 1, p. 25). Onafhankelijkheidsdag kan u dan weer wel situeren, hoewel uw moeder deze niet echt iets bijzonders vierde die dag (NPO 1, p. 26). Dat u niets kan vertellen over hoe de Eritrese Onafhankelijkheidsdag wordt gevierd, toch een belangrijke feestdag voor Eritreeërs, ook in de diaspora, doet vreemd aan voor iemand van Eritrese oorsprong. Bovendien is het vreemd dat u wel de datum kent, maar niets over deze dag kan vertellen, wat doet vermoeden dat u deze kennis heeft ingestudeerd. Verder heeft geen enkele concrete informatie over de militaire dienstplicht hoewel u aangeeft deze te vrezen bij terugkeer naar Eritrea (NPO 1, p. 31). Deze vaststelling doet verder twijfelen aan uw afkomst.

Verder geeft u zelf aan dat u geen enkele kennis heeft over de politieke ontwikkelingen in Eritrea na de onafhankelijkheid (NPO 1, p. 32) wat voor een Eritreeër, op zijn minst opmerkelijk is te noemen. Tekenend voor uw gebrek aan kennis over de Eritrese geschiedenis is dat u het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië verwacht met het conflict in Tigray. U stelt dat de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië nooit heeft opgehouden en dat er tot 2020 werd gevochten, daarbij verwijst u naar Badme (NPO 1, p. 32). Echter, Eritrea en Ethiopië kwamen in het grensconflict tot een overeenkomst omtrent Badme die werd ondertekend in juli 2018, waardoor een einde kwam aan dit lang aanslepend conflict. Dat u als Eritreeër van zo'n historische overeenkomst niet op de hoogte zou zijn, is zeer bevreemdend, als gevolg van deze overeenkomst gingen immers voor het eerst de grenzen tussen beide landen open. Nog opmerkelijker is dat u dit conflict verwacht met het huidige conflict in de Tigray-regio. Dit gebrek aan informatie over belangrijke gebeurtenissen in de korte Eritrese geschiedenis doet ernstig twijfelen aan uw nationaliteit als Eritreeër.

Verder versterkt uw verklaring over het vertrek van uw moeder uit Eritrea, de twijfel omtrent uw nationaliteit. U verklaarde dat u vijf jaar oud was toen u samen met uw moeder en zus vertrok uit Eritrea (NPO 1, p. 9). Deze verklaring is op zijn minst opmerkelijk te noemen omdat rond de periode van 2000 massale deportaties plaatsvonden van Eritreeërs naar Ethiopië. Deze deportaties waren een gevolg van het grensconflict rond Badme waarover hierboven al sprake. Dat uw moeder op dat moment naar Ethiopië vluchtte als Eritrese lijkt dus weinig waarschijnlijk. De informatie hiertoe werd toegevoegd aan uw administratief dossier (landinfo 4 en 5). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw moeder Eritrea onder andere verliet omwille van haar geloof (NPO 2, p. 14). Uw moeder lid zou geweest zijn van de Mulu Wongelkerk wat zij aan niemand kon zeggen omdat dit verboden was (NPO 2, p. 15). Echter, uw vertrek situeert u in 2000, op vijfjarige leeftijd, maar de Pinksterkerk werd volgens achtergrondinfo waarover het CGVS beschikt, pas in mei 2002 door de Eritrese autoriteiten officieel verboden. Pas na dit verbod begonnen de Eritrese autoriteiten met arrestaties van Pinkstergelovigen (landinfo 6). U woonde op dat moment reeds in Ethiopië, wat met uw verklaring dat uw moeder vertrok omwille van haar geloof ernstig kan getwijfeld worden. Deze vaststelling toont bovendien een zeer gebrekkige kennis van toch wel zeer fundamentele gebeurtenissen voor de Pinkstergemeenschap in Eritrea, wat toch zeer opmerkelijk is voor iemand wiens moeder zelf een Eritrese Pinkstergelovige zou zijn. Rekening houdend met de verklaringen over de situering van de dood van uw vader, bevestigen deze vaststellingen het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw nationaliteit.

Voorts is er uw bewering dat er rond de tijd van uw vertrek uit Ethiopië in 2017 giffa's en deportaties zouden zijn geweest van Eritrese vluchtelingen in Ethiopië (NPO 2, p. 17) wat opnieuw zeer opmerkelijk te noemen valt. Uit achtergrondinfo blijkt dat na 2001 geen deportaties meer zijn geweest van Eritreeërs, en dat in 2004 richtlijnen werden uitgevaardigd om de status van de Eritreeërs in Ethiopië officieel te regelen (landinfo 7). Bovendien blijkt verder ook dat op het moment dat u de deportaties situeert dat Eritrese vluchteling op dat moment 'prima facie' asiel verleend werd en dat Ethiopië een plan aannam dat zou zorgen voor een betere bescherming van de rechten van vluchtelingen rond februari 2017 (landinfo 8). Uw bewering dat u en uw zus besloten te vluchten nadat jullie geruchten hoorden dat Eritrese vluchtelingen zouden worden opgepakt en gedeporteerd, doet niet alleen vreemd aan maar komt dus absoluut niet overeen met achtergrondinfo (NPO 2, p. 17). In de lijn van voorgaande informatie is uw verklaring dat u werd gearresteerd omwille van uw nationaliteit (NPO 2, p. 18), dan ook niet plausibel.

Voorts kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de nationaliteit van uw moeder. Het is erg bevreemdend dat uw moeder het naliet om zich officieel te registreren als Eritrese vluchteling. Er zijn redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van de kaart die u voorlegt. De lettercombinatie PGE in het laminaat ontbreekt en deze kaart opgesteld in het Amhaars en Tigrinya (NPO 2, p. 6). Dit komt niet overeen met de achtergrondinformatie (landinfo 9). Bovendien is het serienummer aan de hoge kant (1707056), terwijl de uitgiftedatum vermeldt dat deze kaart werd uitgegeven in 1993. Uit achtergrondinfo waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat er heel wat valse id-kaarten worden gemaakt, die te koop worden aangeboden in de vluchtelingengemeenschappen onder andere in Soedan (landinfo 9), wat het vermoeden bevestigt dat het document dat u neerlegt vals is. Verder legt u geen enkel ander document neer dat kan bewijzen dat uw moeder een Eritrese was die in Ethiopië leefde.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er aan uw verklaring dat u over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, geen geloof kan worden gehecht.

Ter volledigheid dient opgemerkt te worden dat er eveneens kanttekeningen te plaatsen zijn bij uw verklaringen omtrent uw Pinkstergeloof. Hierboven werd reeds aangetoond dat uw kennis over de Pinksterkerk in Eritrea gebrekkig is (zie supra). U verklaarde verder dat uw moeder en uw vader beiden Pinkstergelovigen waren, en dat u zich identificeert met dit geloof. Toch heeft u zich nooit laten dopen, wat reeds zeer opmerkelijk te noemen is gezien de centrale plaats van het doopsel binnen de Pinkstergemeenschap (NPO, p.14). Verder kan uw bewering dat u sinds uw aankomst in België nog steeds geen Pinksterkerk heeft gevonden, niet overtuigen (NPO 1, p.17).

Wat betreft de documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat deze niet het vermogen hebben bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten hebben slechts waarde wanneer zij vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. Vooreerst legt u geen enkel document neer waaruit uw Eritrese nationaliteit zou kunnen blijken. Verder is er het identiteitsdocument dat u neerlegde tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud (NPO 1, p. 27). U legde dit document niet neer bij DVZ (DVZ persoonlijke documenten, vraag 27) wat reeds bevreemdend is. U zegt over dit document dat dit een vluchtelingenkaart is (NPO 2, p. 6) wat geheel niet overeenkomt met de informatie waar het CGVS over beschikt. De refugee card wordt uitgegeven door ARRA en UNHCR en ziet er vormelijk anders uit (landinfo 10). De kaart die u neerlegt, heeft de fysieke kenmerken van een kebele-kaart, die normaal gezien enkel aan mensen met de Ethiopische nationaliteit worden uitgereikt. U verklaarde dat de werkgever van uw moeder u dit bezorgde (NPO 2, p. 7) maar uit achtergrondinfo blijkt dat een Eritreeër in Ethiopië sinds 1998 deze kaart niet meer kan aanvragen bij de kebele, maar hiervoor naar de immigratie-autoriteiten moet (landinfo 10), wat dus niet strookt met uw verklaring. Wat er ook van zij, de vaststellingen omtrent dit document versterken de twijfel dat u niet over de Eritrese nationaliteit beschikt.

De bewering van uw advocate dat u zich omwille van psychologische trauma's niet alles zou kunnen herinneren kunnen de vele incoherenties en lacunes doorheen uw verklaringen niet verschonen. Voor wat deze attesten betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch deze attesten zijn geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw nationaliteit kunnen verklaren. Uit deze attesten blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van de gehoorverslagen van uw persoonlijke onderhoud op het CGVS, blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. Deze attesten hebben bovendien betrekking op gebeurtenissen die plaatsvonden op uw reisweg en hebben geen uitstaan met uw nationaliteit.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat betrokkene niet naar Eritrea mag worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Hij werpt tevens een manifeste appreciatiefout op.

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en betoogt als volgt:

"Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002)."

Vervolgens citeert verzoeker uit de officiële website van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) en merkt hij het volgende op:

"Bij lezing van de notities van de persoonlijk onderhouden van verzoeker blijkt echter dat de protection officer niet onpartijdig was. Deze onderhouden leken meer op ondervragingen die tegen hen werden uitgevoerd. Bijna vanaf het begin heeft de protection officer verzoeker zeer uitdrukkelijk gezegd dat hij hem niet geloofde, en aarzelde niet om denigrerende opmerkingen te maken (zoals "er zijn veel dingen die u zich niet herinnert"), waardoor hij Meneer T. D. (...) uiteindelijk niet de kans heeft gegeven om zich in een rustige en beheerste sfeer uit te leggen. Meneer T. D. (...) voelde zich behandeld als een misdadiger en verklaarde aan het eind van zijn tweede persoonlijk onderhoud dat : « Ja, dat is de waarheid, ik ben Eritrees. Wel, misschien heeft u twijfels, uw twijfel is niet gebaseerd op mijn gebrek aan kennis, maar ik ben door veel gegaan, dus toen ik in die plaats kwam, werd ik zenuwachtig, ik voel me niet vertrouwen om hier te praten dus misschien heeft u bepaalde uitdrukkingen gezien, maar dat wil niet zeggen dat ik niet Eritrees ben » (CGVS II, p. 21)."

Over zijn bijzonder profiel betoogt verzoeker als volgt:

"Volgens het CGVS, slaagde Meneer T. D. (...) er niet in zijn Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk te maken. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt echter duidelijk dat het CGVS het bijzondere profiel van Meneer T. D. (...) niet heeft opgemerkt en niet in aanmerking heeft genomen – een profiel dat het CGVS ertoe had moeten brengen zijn vragenlijst (stereotiep vragenlijst, met vragen die stelselmatig worden gesteld aan verzoekers om internationale bescherming die verklaren dat zij uit Eritrea afkomstig zijn) te wijzigen en zijn eisen te verlagen.

Meneer T. D. (...) heeft geen jeugd zoals anderen gehad. Hij is geboren in Barentu en bezit de Eritrese nationaliteit. Maar dit land is niet echt "zijn land". Hij werd al op jonge leeftijd wees door zijn vader en was pas 5 jaar oud toen hij Eritrea voorgoed verliet met zijn moederen oudere zus. In een dergelijke context is het niet verwonderlijk dat Meneer T. D. (...) niet in staat was vragen correct te beantwoorden

over de geografie, de geschiedenis, de Pinkstergemeenschap, de politieke ontwikkelingen na de onafhankelijkheid, de gewoonten en de tradities van dit land, waarvan hij zeer weinig afweet.

Het CGVS had zich de volgende vraag moeten stellen: wat kan een persoon van 27 jaar, die nooit naar school is geweest en lijdt aan ernstige psychiatrische problemen (die met name het gevolg zijn van traumatische gebeurtenissen tijdens een gecompliceerde migratiereis), zich herinneren over de periode voorafgaand aan zijn vijfde verjaardag? In deze lijn had het CGVS vragen moeten stellen die beter waren afgestemd op verzoeker, op zijn profiel en op zijn situatie. De vragen die over Eritrea werden gesteld, worden gewoonlijk gesteld aan mensen die vele jaren in Eritrea hebben gewoond en daar als volwassenen hebben geleefd – wat bij Meneer T. D. (...) duidelijk niet het geval is.

Wat in het bijzonder verzoekers psychiatrische problemen betreft, heeft het CGVS ten onrechte geconcludeerd dat « (...) » (bestreden beslissing, pp. 1-2) en dat « (...) » (bestreden beslissing, p. 5). Enerzijds kan het CGVS de diagnose van een professionele arts niet in twijfel trekken en had bij de analyse van verzoekers verklaringen rekening moeten houden met zijn psychologische toestand. Anderzijds, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn de bevindingen van de psychiater van verzoeker niet « summier en algemeen » (stuk 3). De psychiater verklaarde dat : « (...) » (stuk 3). Tijdens de twee persoonlijke onderhouden (d.w.z. meer dan 7 uur), heeft het CGVS echter niet de moeite genomen om de traumatische gebeurtenissen waarvan Meneer T. D. (...) het slachtoffer was, te ondervragen en te begrijpen. Dit zou het CGVS in staat hebben gesteld hem en zijn profiel beter te begrijpen. Op dit punt, in een arrest nr. 221.242 van 15 mei 2019, herinnert Uw Raad eraan dat : « (...) ».

Nog steeds volgens de psychiater van verzoeker: "(...)" (stuk 3).

De psychische gezondheidstoestand van Meneer T. D. (...) en de ernstige moeilijkheden die hij ondervindt om zich in de tijd en de ruimte te oriënteren, rechtvaardigen dus een groot aantal van de tegenstrijdigheden en incoherenties waarop het CGVS in zijn beslissing heeft gewezen. Gelet op zijn gezondheidstoestand en zijn analfabetisme, kan het CGVS verzoeker niet op geldige wijze verwijten dat hij heeft gezegd dat zijn vader vóór de onafhankelijkheid van Eritrea is overleden (verzoeker wist in feite niet in welk jaar zijn vader was overleden en heeft geen kennis van de geschiedenis of de politiek van Eritrea), of dat hij heeft gezegd dat hij voor drie jaar (en vervolgens voor één jaar) naar Ethiopië is teruggekeerd na 12-13 jaar in Sudan te hebben verbleven.

Bovendien heeft het CGVS ook geen rekening gehouden met de gezinssituatie van verzoeker. Meneer T. D. (...) heeft geen contact met zijn familie in Eritrea: « (...) » (CGVS I, p. 8). Meneer T. D. (...) heeft zijn familie nooit bezocht. Daarnaast heeft hij sinds zijn tiende jaar bijna niet meer bij zijn moeder gewoond. Het is dan ook niet verwonderlijk dat Meneer T. D. (...) slechts een gedeeltelijk vaag antwoord heeft op de volgende vraag gegeven: "(...)" (CGVS II, pp. 25-26). Meneer T. D. (...) woonde toen het grootste deel van zijn jeugd in Soedan, waar niemand hem iets kon leren over de tradities en gebruiken in Eritrea. Deze zelfde elementen maken het mogelijk te begrijpen waarom verzoeker niet meer informatie heeft dan die welke hij tijdens de persoonlijke onderhouden heeft verstrekt over de militaire dienstplicht in Eritrea en over de politieke ontwikkelingen na de onafhankelijkheid. Verzoeker heeft ook niet de gelegenheid gehad om naar school te gaan en al deze dingen in deze context te leren.

Het feit dat verzoeker vanaf zijn tiende jaar niet echt bij zijn moeder heeft gewoond, maakt het ook begrijpelijk dat de informatie over de redenen waarom zijn moeder had besloten Eritrea te ontvluchten, of over de geloofsovertuiging van zijn moeder, niet nader is gedetailleerd. Dit zijn geen dingen die een ongeletterde 10-jarige jongen duidelijk zal begrijpen. Wat de vlucht uit Eritrea betreft, moet ook worden opgemerkt dat het niet is omdat de situatie in het jaar 2000 extreem gevaarlijk was (zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld), dat dit iedereen verhinderde het Eritrese grondgebied te verlaten (waaronder de moeder van verzoeker en haar twee kinderen). Het CGVS is in dit opzicht veel te categorisch. Temeer daar uit de door het CGVS verzamelde gegevens die in het administratief dossier zijn opgenomen, het volgende blijkt: "A ceasefire was finally declared in June 2000" (EASO. "Eritrea National service, exit and return", p. 16 - zien in het administratief dossier). Het is dus mogelijk dat verzoeker, zijn moeder en zijn zus de grens hebben kunnen overschrijden nadat het staakt-het-vuren was afgekondigd. Bovendien werden personen uit Eritrea in die tijd zeker niet rechtstreeks als vluchtelingen geregistreerd (hetgeen mede verklaart waarom verzoeker, zijn moeder en zijn zus niet rechtstreeks werden geregistreerd).

Het is ook overdreven om verzoeker te verwijten dat hij niet kan uitleggen waarom de familie van zijn moeder in Tesseney woont, terwijl zijn moeder in Barentu is geboren. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, was dit niet "een eenvoudige vraag over zijn persoonlijke geschiedenis", aangezien deze vraag hem niet rechtstreeks betreft. Wat het huidige contact van verzoeker met zijn moeder betreft, verklaart de psychiater van Meneer T. D. (...) het volgende: "(...)" (stuk 3).

Gelet op al deze elementen, heeft het CGVS geen rekening gehouden met het bijzondere profiel van verzoeker, noch met het psychiatrisch rapport dat ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale

bescherming werd neergelegd, en is het overgegaan tot een selectieve lezing van verzoekers verklaringen – in strijd met artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet.”

Over zijn geboortedatum betoogt verzoeker het volgende:

“Het CGVS verwijt Meneer T. D. (...) dat hij heeft gelogen over zijn geboortjaar. Ten eerste, wat de op verzoekers zogenoemde Facebook-profiel vermelde geboortedatum (1990) betreft, is dit in feite niet zijn profiel (zien infra). Op zijn echte Facebook-profiel heeft verzoeker namelijk aangegeven dat hij in 1994 is geboren. Het is gebruikelijk dat valse informatie wordt opgenomen in de persoonsgegevens op Facebook. Er is ook een minimumleeftijd vereist om een profiel op Facebook aan te maken (zie informatie beschikbaar op: <https://www.facebook.com/help/157793540954833>), wat verklaart waarom sommige mensen over hun leeftijd liegen en zeggen dat ze ouder zijn dan ze in werkelijkheid zijn.

Bovendien weet verzoeker niet in welk jaar zijn vader is overleden. Meneer T. D. (...) was zeer jong toen zijn vader stierf. Zijn herinneringen zijn veranderd door het verstrijken van de tijd. Zijn moeder gaf hem de informatie over de dood van zijn vader (« (...) » (CGVS II, p. 12), en deze informatie is duidelijk verkeerd. Meneer T. D. (...) schijnt tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds aarzelen te hebben gereageerd met betrekking tot de dood van zijn vader: « (...) » (CGVS II, p. 11). Het CGVS had zich in dit opzicht toegeeflijk moeten opstellen, gelet op het bijzondere profiel van verzoeker (zie hierboven).

Ten slotte had Meneer T. D. (...) hoe dan ook geen reden om te liegen over zijn leeftijd en geboortedatum in het kader van zijn asielpprocedure. Het komt voor dat sommige verzoekers om internationale bescherming hierover liegen om als minderjarige te worden erkend en aldus bepaalde procedurele voordelen te genieten. Het feit dat Meneer T. D. (...) in 1990, 1994 of 1995 is geboren, verandert daar niets aan. Het is derhalve dienstig hem op dit punt het voordeel van de twijfel te geven.”

Over zijn etnische achtergrond stelt verzoeker het volgende:

“Het CGVS verwijt verzoeker dat hij tegenstrijdige informatie heeft verstrekt over zijn etnische achtergrond. In werkelijkheid wist Meneer T. D. (...) niet dat zijn vader tot de etnische groep van de « Bilen » behoorde toen hij zijn interview had bij de DVZ. Hij dacht dat zijn vader tot dezelfde etnische groep behoorde als zijn moeder (Tigrinya). Later kreeg hij de gelegenheid zijn moeder hierover te ondervragen, die hem er uiteindelijk over inlichtte. Wanneer het CGVS aanvoert dat Meneer T. D. (...) dit had moeten weten aangezien het wordt vermeld op een van de documenten die ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, moet er rekening mee worden gehouden dat Meneer T. D. (...) niet kan lezen. Voordat zijn moeder hem vertelde dat zijn vader tot de etnische groep van de Bilen behoorde, wist Meneer T. D. (...) dit niet.

Meneer T. D. (...) heeft zijn vader nauwelijks gekend, dus weet hij niet veel over de Bilen. Logischerwijs weet hij ook niet in deze taal spreken. Daarnaast het feit dat de meerderheid van de Bilen in de regio Keren woont, betekent niet dat alle mensen die tot de etnische groep van de Bilen behoren daar zonder uitzondering wonen. Temeer daar uit de door het CGVS verzamelde gegevens die in het administratief dossier zijn opgenomen, het volgende blijkt: « (...) » (Wikipedia, « Bilen people » – zien het administratief dossier).

Ten slotte, toen Meneer T. D. (...) door de politie werd onderschept (en verklaarde lid te zijn van de etnische groep Kunama), raakte hij volledig in paniek en gaf hij valse informatie. In dit verband heeft Uw Raad al geoordeeld dat: « (...) » (RvV, arrest nr. 218 191 van 13 maart 2019).”

Over zijn talenkennis laat verzoeker het volgende gelden:

“Het CGVS stelt dat het abnormaal is dat Meneer T. D. (...) heeft verzocht om door een Amhaarse tolk te worden bijgestaan. In dit verband moet worden opgemerkt dat Meneer T. D. (...) drie talen spreekt: Amhaars, Tigrinya en Arabisch. Het interview van verzoeker bij de DVZ vond plaats in het Tigrinya, hetgeen bewijst dat Meneer T. D. (...) deze taal goed beheerst. Meneer T. D. (...) heeft echter van zijn vijfde tot zijn tiende jaar onafgebroken in Ethiopië gewoond. Op die leeftijd leren kinderen gemakkelijk de taal van het land waar zij wonen. Meneer T. D. (...) woonde opnieuw in Ethiopië toen hij ouder was. Dit verklaart waarom hij het Amhaars zo goed spreekt.

Dankzij zijn lange verblijf in Soedan spreekt Meneer T. D. (...) ook Arabisch (maar niet zo goed als het Amhaars en het Tigrinya). In het kader van zijn asielpprocedure, heeft hij gewoon een van de talen gekozen die hij vloeiend spreekt. Aangezien verzoeker rechtstreeks heeft toegegeven (onder meer) in Ethiopië te hebben gewoond, vormt het feit dat hij om een tolk Amhaars heeft verzocht, geen probleem. Wat ten slotte het in de bestreden beslissing vermelde Facebook-profiel betreft, moet eraan worden herinnerd dat de door het CGVS vermelde profielen niet die van Meneer T. D. (...) zijn (zien infra).

Ten slotte in Eritrea ook Amhaars wordt gesproken : « (...) » (informatie beschikbaar op : [RvV X - Pagina 9](https://lqidf.cnrs.fr/amharique#:~:text=Lanque%20de%20la%20famille%20afro,85%20lanques%20ethniques%20dif f%C3%A9rentes%20inluent).”</p></div><div data-bbox=)

Over zijn godsdienst stelt verzoeker het volgende:

"Het CGVS heeft de godsdienst van verzoeker in twijfel getrokken en hem met name verweten dat hij niet is gedoopt. Meneer T. D. (...) is van mening dat hij tot de Pinkstergemeenschap behoorde, omdat zijn ouders daar ook toe behoorden. Meneer T. D. (...) is echter niet in een religieuze omgeving opgegroeid. Zijn vader stierf toen hij zeer jong was en hij heeft sinds zijn tiende bijna niet meer bij zijn moeder gewoond. Meneer T. D. (...) werd zeer snel aan zijn lot overgelaten. Bovendien zijn geloof en doop twee verschillende dingen. Men hoeft niet per se een praktiserend gedoopte te zijn om geloof te hebben. Evenmin is het al dan niet bijwonen van de kerk op zichzelf bepalend. De interpretatie van het CGVS is in dit opzicht subjectief."

Over zijn reisroute betoogt verzoeker als volgt:

"Ten eerste, beweert het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat de moeder van Meneer T. D. (...) hem alleen met zijn 15-jarige zus naar Soedan heeft laten gaan met de hulp van een smokkelaar. Veel minderjarigen worden echter op zeer jonge leeftijd door hun ouders naar een ander land gestuurd. De interpretatie van het CGVS is hier ook volledig subjectief en houdt geen rekening met de realiteit van de migratie.

Ten tweede, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker toen hij voor het eerst vanuit Ethiopië naar Soedan vertrok (namelijk 10 jaar oud), is het normaal dat hij niet in staat is om precieze informatie te verstrekken over de organisatie van de reis (zoals hoe zijn zus in contact is gekomen met bepaalde personen in Karthoum). Bovendien is het niet ongebruikelijk dat de organisatie van zo'n reis onzeker is en naar gelang van de toevallige ontmoetingen gaandeweg wordt verzonnen. De smokkelaars zijn onbetrouwbaar, zodat er soms geïmproviseerd moet worden. Verzoeker begrijpt niet waarom zijn verklaringen in dit opzicht niet consistent zijn."

Over zijn woonplaats en de woonplaats van zijn moeder in Ethiopië voert verzoeker het volgende aan:

"Ten eerste, verwijt het CGVS Meneer T. D. (...) dat hij tegenstrijdige informatie heeft verstrekt over de plaats waar hij in Ethiopië heeft gewoond.

Om te beginnen moet worden opgemerkt dat Meneer T. D. (...) rechtstreeks heeft toegegeven dat hij slechts zeer korte tijd in Eritrea heeft gewoond – iets wat veel verzoekers om internationale bescherming niet vaak durven toe te geven. Meneer T. D. (...) bevestigt dat hij niet in Addis Abeba, maar wel in Dila heeft gewoond. Het CGVS had rekening moeten houden met verzoekers geestelijke gezondheidstoestand en jegens hem clementie moeten betonen. Toen Meneer T. D. (...) zijn interview bij de DVZ afnam, was hij zeer gestresseerd en voelde hij zich niet goed : « (...) » (CGVS I, p. 31) ; « (...) » (CGVS II, pp. 9-10). Hij herinnert zich niet wat hij toen zei. Het CGVS had verzoeker ook meer vragen kunnen stellen over de stad Dila, om na te gaan of hij daar had gewoond.

Uiteindelijk verandert het feit dat hij in Dila of Addis Abeba heeft gewoond niets en levert het hem geen voordeel op, aangezien het hoofddoel is aan te tonen dat hij de Eritrese nationaliteit bezit. Uw Raad heeft ook al geoordeeld dat : « (...) » (RvV, nr. 43080 van 6 mei 2010). De hoofdvraag in deze zaak is of Meneer T. D. (...) de Eritrese nationaliteit bezit – wat het geval is. Waar hij in Ethiopië heeft gewoond, en waar zijn moeder in Ethiopië woont, is niet essentieel.

Ten tweede, wat de verschillende Facebook-profielen betreft waarnaar het CGVS in de bestreden beslissing verwijst, heeft het CGVS zich duidelijk vergist. De foto die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud te zien krijgt, is geen foto van hem (stuk 4). Meneer T. D. (...) is niet erg actief op Facebook (wat hij onhandig bedoelde te zeggen tijdens zijn tweede persoonlijke onderhoud). Sommige mensen hielpen hem zijn profiel te maken toen hij in Libië was. Het profiel "M. T. (...)" behoort hem niet toe, en verzoeker heeft na zijn persoonlijk onderhoud ook geen nieuwe account aangemaakt. Ook moet worden opgemerkt dat veel andere mensen T. D. M. (...) heten, evenals A. K. (...). Een eenvoudige zoekopdracht op Facebook toont aan dat er veel profielen met deze namen bestaan. Het CGVS heeft het profiel vanaf het begin gewoon verkeerd.

Ten derde, verwijt het CGVS Meneer T. D. (...) dat hij tegenstrijdige informatie heeft verstrekt over de plaats waar zijn moeder in Ethiopië woonde, en vervolgens dat hij niet precies heeft aangegeven in welk dorp zijn moeder woonde.

Meneer T. D. (...) was zeer jong toen hij bij zijn moeder woonde. Hij verliet Ethiopië toen hij 10 jaar oud was, en keerde pas tijdens een jaar terug (waaronder 6 maanden in detentie). Op dit moment is het contact met zijn moeder verbroken. Bovendien, gelet op verzoekers jonge leeftijd toen hij Eritrea ontvluchtte, is het niet verwonderlijk dat hij niet kan zeggen waarom zijn moeder ervoor koos om zich in Dila te vestigen. Zijn moeder vluchtte uit Eritrea, een dictatoriale staat, en wilde zich zeker zo ver mogelijk van de Eritrese grens vestigen. De interpretatie van het CGVS in dit verband – dat een weduwe die alleen voor haar kinderen zorgt, redelijkerwijs niet had kunnen kiezen om zich in Dila te vestigen – is volstrekt subjectief en onrechtmatig.

Ten vierde, uit de bestreden beslissing, blijkt dat : « (...) » (bestreden beslissing, p. 4).

De werkelijkheid is echter anders dan wat op papier staat. Eritrea is een dictatoriale staat, en geen enkele staat zou mensen naar dat land moeten repatriëren. In België wordt de overgrote meerderheid van de mensen uit Eritrea erkend als vluchteling. Uit de beschikbare documentatie blijkt echter dat gevallen van refoulement naar Eritrea voorkomen :

- EEPA, « Eritrean organisations concerned over Eritrea repatriation policy developments », 6 december 2017 (beschikbaar op : <https://www.eepa.be/?p=1912>):

« (...) ».

- Africa News, «Over 100 Eritreans deported by Sudan, others jailed : U.N. deeply concerned», 14 september 2017 (beschikbaar op: <https://www.africanews.com/2017/09/14/sudan-s-mass-deportation-of-eritreans-un-deeply-concerned/>) : « (...) ».

- Amnesty International, « Egypt : Eritreans at imminent risk of deportation », 25 maart 2022 (beschikbaar op : <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/03/egypt-eritreans-at-imminent-risk-of-deportation/>): « (...) ».

Het is niet onmogelijk dat Ethiopië hetzelfde doet, ook al zouden deportaties naar Eritrea in principe niet mogen plaatsvinden. Het is mogelijk dat er ook geruchten in die richting zijn geweest : « (...) » (CGVS II, p. 18). Uit de beschikbare documentatie blijkt ook dat Eritreeërs in Ethiopië worden gearresteerd en vastgehouden: « (...) » (Human rights Concern Eritrea, « Mass Arrests of Tigrayans and Eritrean Refugees in Ethiopia », 26 november 2021, beschikbaar op: <https://hrc-eritrea.org/mass-arrests-of-tigrayans-and-eritrean-refugees-in-ethiopia/>).

Ten slotte kan het CGVS niet op geldige wijze de detentie van verzoeker in twijfel trekken, aangezien hem over deze detentie geen enkele vraag werd gesteld. Ten minste moet de bestreden beslissing nietig worden verklaard, zodat het CGVS dit verder kan onderzoeken."

Ten slotte stelt verzoeker nog het volgende over de documenten die hij ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming neerlegde:

"Ten eerste, volgens het CGVS, hebben documenten « slechts waarde wanneer zij vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is » (bestreden beslissing, pp. 4-5). Uw Raad heeft echter al geoordeeld dat : "(...)" (RvV - arrest nr. 219.110 van 28 maart 2019).

Met betrekking tot de corruptie, is het argument van het CGVS hier ook stereotiep. In dit verband heeft Uw Raad al geoordeeld dat: "(...)" (RvV - arrest nr. 220.762 van 6 mei 2019 ; arrest nr. 220.676 van 2 mei 2019).

"(...)" (RvV - arrest nr. 219.682 van 11 april 2019).

"(...)" (RvV - arrest nr. 217.375 van 25 februari 2019).

In dezelfde zin, zien : RvV - arrest nr. 135.960 van 8 januari 2015 ; arrest nr. 225.367 van 29 augustus 2019 ; arrest nr. 224.704 van 7 augustus 2019 ; arrest nr. 222.631 van 14 juni 2019 ; arrest nr. 213.279 van 30 november 2018 ; arrest nr. 216.632 van 12 februari 2019 ; arrest nr. 217.762 van 28 februari 2019 ; arrest nr. 218.062 van 11 maart 2019.

Wat het op zijn naam neergelegde kaart betreft, had Meneer T. D. (...) dit niet toen hij zijn interview bij de DVZ had, anders zou hij het hebben neergelegd. Meneer T. D. (...) bevestigt alles wat hij over dit document heeft gezegd, en heeft er geen verdere informatie over. Hetzelfde geldt voor de identiteitskaart van zijn moeder.

Ten tweede, ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, heeft verzoeker een psychiatrisch rapport (stuk 3) neergelegd, waaruit blijkt dat hij een zeer moeilijke levenswandel (Eritrea - Ethiopië - Soedan - Libië) heeft doorgemaakt en dat dus zijn verklaringen bevestigd.

Uw Raad heeft al verklaard dat : « (...) »

(RvV - arrest nr. 99.380 van 21 maart 2013).

Bovendien volgens vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moeten medische getuigschriften die ter ondersteuning van een asielaanvraag worden overgelegd, door de asielautoriteiten aan een grondig onderzoek worden onderworpen (R.C. tegen Zweden, 9 maart 2010 en MO. M. tegen Frankrijk, 18 april 2013).

In dit verband blijkt duidelijk uit recente rechtspraak van hetzelfde Hof dat, om een medisch attest uit te sluiten, mag de risicocontrole met betrekking tot artikel 3 van het EVRM niet beperkt blijven tot het gebrek aan geloofwaardigheid, maar zich ook moet uitstrekken tot alle andere individuele factoren die, bij elkaar opgeteld, het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst vergroten.

In haar arrest in de zaak R.J. tegen Frankrijk van 19 september 2013 oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat : « (...) ».

In haar arrest in de zaak I. tegen Zweden van 5 september 2013 oordeelde het Hof verder dat: « (...) ».

De door verzoeker ingediende medische attesten zijn dus belangrijke documenten die niet systematisch door het CGVS kunnen worden verworpen. Het CGVS kan niet systematisch oordelen dat een psychologische attest geen echte bewijswaarde heeft."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden een psychiatrisch attest van 9 april 2022 (stuk 3) en een foto van verzoeker (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een attest van psychiatrische *follow-up* van 27 juli 2022 (stuk 1) en een *Whatsapp*-bericht van A. K. (stuk 2) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen geeft verzoeker niet de minste toelichting over de wijze waarop hij de artikelen 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het enig middel is, wat dit betreft, niet ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De nood aan internationale bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn dan ook de kernelementen in een procedure tot het bekomen van internationale bescherming. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat het, in het kader van de medewerkingsplicht die op verzoeker rust, zijn verantwoordelijkheid is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

In casu houdt verzoeker voor op 20 januari 1995 geboren te zijn in Barentu (Eritrea) en van Eritrese nationaliteit te zijn. Hij zou *“Bilen”* zijn van vaderskant en *“Tigrinya”* van moederskant. Hij zou tot vijfjarige leeftijd in Barentu (Eritrea) hebben gewoond en daarna met zijn moeder en oudere zus in Ethiopië zijn gaan wonen in een dorp bij de stad Dila. Op tienjarige leeftijd zou hij vervolgens met zijn zus naar Soedan zijn vertrokken, waar hij gedurende 12 of 13 jaar zou hebben gewoond, eerst in Khartoum en daarna in Agade. Daarna zou hij nog zijn teruggekeerd naar Ethiopië, waar hij nog ongeveer een jaar zou hebben verbleven. Nadien zou hij nog naar Libië gegaan zijn, waar hij twee jaar gevangen zou zijn gehouden en twee jaar gedwongen zou hebben moeten werken voor een Libische gehandicapte man. Hij zou erin geslaagd zijn te ontsnappen en via het Rode Kruis zijn overgebracht naar Italië, waar hij op 30 mei 2019 vingerafdrukken liet nemen. Van Italië zou hij naar België zijn gereisd.

Ter staving van zijn Eritrese nationaliteit legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure een Ethiopisch identiteitsdocument op zijn naam en een fotokopie van een identiteitsdocument van zijn moeder neer. Over zijn Ethiopisch identiteitsdocument wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“U legde dit document niet neer bij DVZ (DVZ persoonlijke documenten, vraag 27) wat reeds bevreemdend is. U zegt over dit document dat dit een vluchtelingenkaart is (NPO 2, p. 6) wat geheel niet overeenkomt met de informatie waar het CGVS over beschikt. De refugee card wordt uitgegeven door ARRA en UNHCR en ziet er vormelijk anders uit (landinfo 10). De kaart die u neerlegt, heeft de fysieke kenmerken van een kebele-kaart, die normaal gezien enkel aan mensen met de Ethiopische nationaliteit worden uitgereikt. U verklaarde dat de werkgever van uw moeder u dit bezorgde (NPO 2, p. 7) maar uit achtergrondinfo blijkt dat een Eritreeër in Ethiopië sinds 1998 deze kaart niet meer kan

aanvragen bij de kebele, maar hiervoor naar de immigratie-autoriteiten moet (landinfo 10), wat dus niet strookt met uw verklaring. Wat er ook van zij, de vaststellingen omtrent dit document versterken de twijfel dat u niet over de Eritrese nationaliteit beschikt."

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Zijn betoog dat het argument van het CGVS met betrekking tot corruptie stereotiep is, lijkt niet gericht tegen de motieven van de bestreden beslissing, nu daarin nergens sprake is van een argument met betrekking tot corruptie. Verzoeker verwijst dan ook niet dienstig naar rechtspraak van de Raad daarover. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij dit document bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet heeft neergelegd omdat hij dat toen niet bij had, wijst de Raad op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet – waarvan verzoeker *nota bene* zelf de schending aanvoert –, dat stelt dat de verzoeker om internationale bescherming alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk dient aan te brengen. Hoe dan ook weerlegt verzoeker niet dat zijn verklaringen over dit document niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier. Hij bevestigt enkel *"alles wat hij over dit document heeft gezegd"* en stelt *"er geen verdere informatie"* over te hebben, waarmee hij er allerminst in slaagt de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten.

Over het identiteitsdocument van verzoekers moeder wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *"Er zijn redenen om te twifelen aan de authenticiteit van de kaart die u voorlegt. De lettercombinatie PGE in het laminaat ontbreekt en deze kaart opgesteld in het Amhaars en Tigrinya (NPO 2, p. 6). Dit komt niet overeen met de achtergrondinformatie (landinfo 9). Bovendien is het serienummer aan de hoge kant (1707056), terwijl de uitgiftedatum vermeldt dat deze kaart werd uitgegeven in 1993. Uit achtergrondinfo waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat er heel wat valse id-kaarten worden gemaakt, die te koop worden aangeboden in de vluchtelingengemeenschappen onder andere in Soedan (landinfo 9), wat het vermoeden bevestigt dat het document dat u neerlegt vals is. Verder legt u geen enkel ander document neer dat kan bewijzen dat uw moeder een Eritrese was die in Ethiopië leefde."*

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad over stereotiepe motiveringen met betrekking tot corruptie bij de beoordeling van stukken, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer nu *in casu* wordt gewezen op verschillende redenen om te twifelen aan de authenticiteit van het voorgelegde document. Door louter *"alles wat hij over dit document heeft gezegd"* te bevestigen en te stellen *"er geen verdere informatie"* over te hebben, weerlegt verzoeker geen enkele van deze pertinente redenen, die steun vinden in het administratief dossier.

Bij een ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog een schermafdruck van een *Whatsapp*-bericht van A. K., die verklaart dat hij de Eritrese nationaliteit heeft (aanvullende nota verzoeker, stuk 2). Een dergelijk document kan bezwaarlijk als objectief bewijs worden beschouwd van verzoekers nationaliteit. Bovendien vertoont dit stuk een duidelijk gesolliciteerd karakter.

Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn Eritrese nationaliteit te staven aan de hand van documentatie of stukken met betrekking tot zijn identiteit of nationaliteit(en). Meer nog, de door hem voorgelegde stukken doen eerder vermoeden dat hij niet over deze nationaliteit beschikt.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de adjunct-commissaris bij dat verzoeker ook middels zijn verklaringen zijn Eritrese nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Vooreerst zijn er tal van vaststellingen in de bestreden beslissing die de algemene geloofwaardigheid van verzoeker reeds in ernstige mate ondermijnen.

Zo stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing vast dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde over zijn verblijf in Ethiopië:

"Vooreerst verklaarde u bij DVZ dat u vijf jaar in Addis Abeba had gewoond, en dat u vanuit Addis Abeba naar Soedan bent vertrokken (DVZ verklaring, vraag 10, vraag 13 en vraag 37). U ontkende tijdens uw persoonlijke onderhoud dat u ooit in Addis Abeba had gewoond. U verklaarde dat u in Ethiopië steeds in Dila had gewoond en niet in Addis Abeba (NPO 1, p. 31 en NPO 2, p. 8 en p. 17). Het

louter ontkennen van een eerdere verklaring, volstaat natuurlijk niet om dergelijke incoherentie te verklaren. Dat u op straat sliep en werd geïntimideerd door de politie, kan evenmin verklaren waarom u bij DVZ zou vermelden dat u in Addis Abeba had gewoond, als dit niet zo zou zijn (NPO 2, p. 10). De incoherentie tussen uw verklaringen bij DVZ en deze tijdens uw persoonlijk onderhoud doen reeds de wenkbrauwen fronsen. Daarenboven verklaarde u in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw moeder niet in de stad Dila, maar in een klein dorpje nabij Dila woonde sinds haar aankomst in Ethiopië in het jaar 2000, maar verklaart u niet meer te weten hoe het heette, wat reeds zeer bevreemdend overkomt gezien u tot 10-jarige leeftijd er zou gewoond hebben (NPO 1, p. 18) en bij uw terugkomst uit Soedan er toch volgens uw verklaringen minstens een jaar heeft gewoond (NPO 2, p. 7 en p. 17)."

Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij niet in Addis Abeba, maar wel in Dila heeft gewoond, doch blijft steken in het herhalen van een versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft. Evenmin verklaart dit dat verzoeker niet meer weet hoe het dorpje in Ethiopië heette waar hij van zijn vijf tot tien jaar zou hebben gewoond.

Zo verzoeker wijst op zijn geestelijke gezondheidstoestand en meent dat het CGVS hiermee rekening had moeten houden en jegens hem meer clementie had moeten betonen, stelt de Raad vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat hiermee rekening werd gehouden, doch werd gesteld dat de bevindingen van de psychiater dermate summier en algemeen zijn dat hier niet uit kan worden besloten dat verzoeker niet op een normale wijze een onderhoud zou kunnen doen. In de bestreden beslissing wordt hierover ook nog als volgt geoordeeld:

"De bewering van uw advocate dat u zich omwille van psychologische trauma's niet alles zou kunnen herinneren kunnen de vele incoherenties en lacunes doorheen uw verklaringen niet verschonen. Voor wat deze attesten betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch deze attesten zijn geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw nationaliteit kunnen verklaren. Uit deze attesten blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van de gehoorverslagen van uw persoonlijke onderhouds op het CGVS, blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. Deze attesten hebben bovendien betrekking op gebeurtenissen die plaatsvonden op uw reisweg en hebben geen uitstaan met uw nationaliteit."

Dat verzoeker het psychiatrisch attest van 9 april 2022 dat hij in de loop van de administratieve procedure reeds had bijgebracht nogmaals voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 3), werpt hierop geen ander licht. Hoewel uit dit attest kan blijken dat verzoeker (tijdens zijn reisweg) een moeilijke levenswandel heeft doorgemaakt, kan eruit niet blijken dat zijn cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen over zijn eerdere verblijfplaatsen en land van nationaliteit. De Raad wijst er hierbij nog op dat niet wordt gesteld dat de door verzoeker neergelegde psychologische attesten geen bewijswaarde hebben en dat evenmin de diagnose erin in twijfel wordt getrokken. Er wordt slechts vastgesteld dat deze attesten niet kunnen aantonen dat (i) verzoeker de Eritrese nationaliteit heeft en dat (ii) verzoeker niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen over zijn eerdere verblijfplaatsen en land van nationaliteit. Van verzoeker mag dan ook verwacht worden dat hij tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de plaatsen waar hij voor zijn komst naar België heeft verbleven. Uit het attest van psychiatrische *follow-up* van 27 juli 2022 dat verzoeker bij zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt, kan blijken dat verzoeker op 19 juli 2022 samen met zijn maatschappelijk werker op bezoek is gegaan bij een psychiater en een afspraak heeft bekomen voor 12 augustus 2022 (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Dit attest kan op het voorgaande geen ander licht werpen.

Waar verzoeker nog laat gelden dat hij zeer gestresseerd was en zich niet goed voelde toen hij zijn interview bij de DVZ afnam, wijst de Raad erop dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert als Eritreeër in Ethiopië te hebben verbleven, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij over zijn verblijf in Ethiopië correcte en coherente verklaringen aflegt.

De omstandigheid dat het feit dat verzoeker in Dila of Addis Abeba heeft gewoond hem geen voordeel oplevert, doet geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen daarover, die zijn algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnen.

Voorts worden de twijfels over de oprechtheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Ethiopië versterkt door de volgende vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn facebook-profielen:

"Naast het profiel dat u opgaf onder de gebruikersnaam 'M. D. T. (...)' blijkt dat u een tweede profiel heeft, onder de naam 'M. T. (...)'. Dat dit om uw profiel gaat kan afgeleid worden uit dezelfde foto die op beide profielen werd teruggevonden. Bovendien werd deze foto ook geliket door uw ex-partner, wat het vermoeden bevestigt dat dit om uw profiel gaat (landinfo 1). De foto wordt ook door uw ex-partner geliket (zie landinfo 1) Dit bevestigt het vermoeden dat dit om u gaat, ook al ontkende u op het tweede persoonlijke onderhoud volledig dat het u was die op de foto staat (NPO 2, pp. 8-9), wat de wenkbrauwen doet fronsen. Op het profiel 'M. T. (...)' verklaart u afkomstig te zijn van Addis Abeba en naar Dila te zijn verhuisd. Uit nazicht blijkt ook dat u posts deelde van de groep 'Addis Abeba is van ons'. Uit uw vriendenlijst blijken veel van uw contacten in Addis Abeba te wonen. Deze vaststellingen doen reeds ernstige twijfels rijzen bij uw verklaringen omtrent uw woonplaats. Toen u op het tweede persoonlijke onderhoud de kans kreeg om hierop te reageren ontkende u dat dit uw profiel was en zei u dat u Facebook niet gebruikte (NPO 2, p. 9), terwijl u op het eerste persoonlijke onderhoud wél verklaarde FB te hebben, maar u kon het niet tonen omdat uw scherm van uw telefoon was gebroken. Nog opmerkelijker wordt het wanneer u de dag na uw tweede persoonlijke onderhoud waarin u geconfronteerd werd met de vaststellingen van uw Facebookprofiel, het profiel 'M. T. (...)' weghaalde en u alle foto's van het profiel 'M. D. T. (...)' verwijderde. U postte op 5 april 2022 één bericht op uw een nieuw, derde profiel omtrent de mishandeling van Eritreeërs in Libya (zie landinfo 1). De vraag rijst waarom u bewust uw profiel zou weghalen en het andere profiel volledig leeg zou halen, en een nieuw profiel zou aanmaken. Deze vaststellingen ondermijnen reeds in deze fase ernstig uw algemene geloofwaardigheid. Dat u niet eerlijk bent over uw woonplaatsen doet in deze fase ook al vragen rijzen bij uw verklaarde afkomst."

Verzoeker voert aan dat de adjunct-commissaris zich vergist heeft en dat de foto die hij tijdens het persoonlijk onderhoud te zien kreeg geen foto van hem is. Daargelaten de vraag of deze foto verzoeker betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker hiermee niet verklaart waarom deze foto dan zowel op het facebook-profiel met zijn naam als op het facebook-profiel met de naam M. T., dat hem niet zou toebehoren, te zien is. Door in zijn verzoekschrift nog te stellen dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud onhandig bedoelde te zeggen dat hij niet erg actief is op facebook, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat de foto op een facebook-profiel dezelfde is als de foto die op zijn facebook-profiel staat. Waar verzoeker nog opmerkt dat veel andere mensen zijn naam en de naam van zijn vriendin dragen en dat een eenvoudige zoekopdracht op facebook aantoont dat er veel profielen met deze namen bestaan, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien is het al te toevallig dat twee van deze profielen dan dezelfde foto bevatten die bovendien wordt geliket door een persoon met dezelfde naam als de vriendin van verzoeker die samen met verzoeker in België aankwam en dat het facebook-profiel met de naam M. T., dat dezelfde foto bevat als het facebook-profiel met de naam van verzoeker, de dag na het tweede persoonlijk onderhoud van verzoeker waarin verzoeker met deze profielen geconfronteerd werd, wordt weggehaald en dat ook nog op diezelfde dag alle foto's op het facebook-profiel met de naam van verzoeker verwijderd worden. Ook waar verzoeker nog aanvoert dat hij na zijn persoonlijk onderhoud ook geen nieuwe account heeft aangemaakt, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'landeninformatie', nr. 1, facebook-profielen, deel 3). Ten slotte dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoekers algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnd wordt.

Zo zijn er ook nog de incoherente verklaringen die verzoeker aflegde over de woonplaats van zijn moeder, zoals in de bestreden beslissing als volgt op goede gronden wordt uiteengezet:

"Verder zijn er uw incoherente verklaringen omtrent de woonplaats van uw moeder, van wie u bij DVZ eveneens verklaarde dat zij in Addis Abeba woonde (DVZ verklaring, vraag 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw moeder na haar vertrek uit Eritrea onmiddellijk door gereisd is naar Dila (NPO 1, p. 11) en dat zij altijd op dezelfde plek in Dila heeft gewoond (NPO 2, p. 8). Deze incoherentie valt opnieuw niet te rijmen met uw DVZ verklaring. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet kan verklaren waarom zij specifiek Dila uitkoos als plek om te gaan wonen, een plek in het zuiden van Ethiopië, op 1444 km van de grens van Eritrea, wat toch een opmerkelijke keuze is voor een Eritrese vrouw die Tigrinya sprak (NPO 1 ,p. 14) en die weduwe was met twee kleine kinderen (NPO 2, p. 10). Dat u hieromtrent geen verklaring kan geven, doet verdere twijfels rijzen over uw algemene

geloofwaardigheid. Boven werd reeds aangestipt dat u zich zelfs de naam van het dorpje in de buurt van de stad Dila waar zij woonde, niet meer kan herinneren ook al woonde uw moeder er sinds haar vertrek uit Eritrea (NPO 2, pp. 7-8). Met de bovenstaande vaststellingen reeds in het achterhoofd, rijzen er opnieuw ernstige twijfels bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de woonplaats van uw moeder.”

Verzoeker houdt in zijn verzoekschrift voor dat hij zeer jong was toen hij bij zijn moeder woonde en dat op dit moment het contact met zijn moeder verbroken is. Dit kan evenwel niet verklaren waarom hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de woonplaats van zijn moeder. Bovendien is de Raad van oordeel dat dit niet afdoende verschoont waarom hij het dorp waarin hij gedurende vijf jaar heeft gewoond en waar zijn moeder volgens zijn verklaringen nog steeds zou wonen niet bij naam kan noemen, noch waarom hij niet kan zeggen waarom zijn moeder specifiek deze plek, op 1444 kilometer van Eritrea, uitkoos om zich als Eritrese weduwe met twee kleine kinderen te vestigen, wat allerminst een evidente keuze was. Waar hij betoogt dat zijn moeder zich zeker zo ver mogelijk van de Eritrese grens wilde vestigen, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Voorts blijkt nergens uit de motieven van de bestreden beslissing dat de adjunct-commissaris van oordeel zou zijn dat “een weduwe die alleen voor haar kinderen zorgt, redelijkerwijs niet had kunnen kiezen om zich in Dila te vestigen”. Wel wordt het opmerkelijk geacht dat verzoeker voor deze niet evidente keuze geen verklaring kon bieden en dat dit – naast de vele andere vaststellingen in de bestreden beslissing – verdere twijfels doet rijzen bij verzoekers algemene geloofwaardigheid. Een volstrekt subjectieve en onrechtmatige interpretatie wordt dan ook niet aangetoond.

Daarnaast worden in de bestreden beslissing de volgende vraagtekens geplaatst bij de geboortedatum van verzoeker:

“U verklaart dat u geboren bent in 1995 (DVZ Persoonsgegevens, vraag 4), wat niet dezelfde is als de geboortedatum op uw Facebookprofiel die stelt dat u geboren werd in 1990 (landinfo 1). Dit doet reeds twifelen. Daarenboven zijn er nog redenen om te twifelen aan uw verklaarde geboortedatum in 1995. Volgens uw verklaringen is uw vader gestorven voor de onafhankelijkheid van Eritrea (NPO 1, p. 7), wat onmogelijk is gezien u stelt dat u in 1995 bent geboren en de onafhankelijkheid van Eritrea in 1991 te situeren is. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u het allemaal niet weet, maar dat u een kind was toen hij stierf (NPO 2, p. 11), wat natuurlijk niet volstaat. Zo verklaarde u dat u op 10-jarige leeftijd met uw zus, die toen 15 jaar was, naar Soedan vertrok en dat jullie met behulp van een smokkelaar de grens overstaken (NPO 2, p. 15). U kan niet verklaren waarom uw moeder uw zus en uzelf op zo’n jonge leeftijd zo’n gevaarlijke reis liet afleggen (NPO 2, p. 16) noch is de manier waarop uw zus contacten legde in Karthoum weinig waarschijnlijk te noemen. Dat zij simpelweg als jong meisje met een klein broertje zou vertrekken zonder plan en via een schijnbaar toevallige ontmoeting met Ethiopiërs of Eritreeërs, daarover bent u niet coherent, kan niet overtuigen (NPO 1, p. 19 en NPO 2, p. 16). Deze vaststellingen doen ernstig twifelen of u niet ouder bent dan u beweert.”

Waar verzoeker erop wijst dat het facebook-profiel waarop wordt gesteld dat hij in 1990 geboren is in feite niet zijn profiel betreft, kan worden verwezen naar wat daarover *supra* reeds werd gesteld. Waar hij stelt dat hij op zijn echte facebook-profiel heeft aangegeven dat hij in 1994 geboren is, stelt de Raad vast dat dit, nog daargelaten dat verzoeker dit niet aantoon, in strijd is met zijn verklaringen bij de DVZ en in zijn verzoekschrift dat hij in 1995 geboren is. Waar verzoeker nog betoogt dat het gebruikelijk is dat valse informatie wordt opgenomen in de persoonsgegevens op facebook, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Dat een minimumleeftijd vereist is om een profiel op facebook aan te maken en dat dit “verklaart waarom sommige mensen over hun leeftijd liegen en zeggen dat ze ouder zijn dan ze in werkelijkheid zijn”, verklaart niet waarom verzoeker, die thans in zijn verzoekschrift beweert geboren te zijn in het jaar 1995 en dus 27 jaar zijn, daarover valse informatie zou zetten op facebook.

Door er voorts op te wijzen dat hij niet weet in welk jaar zijn vader is overleden, maar dat hij zeer jong was toen zijn vader stierf, verklaart verzoeker niet waarom hij hierover tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS zei dat zijn vader stierf door de oorlog, voor Eritrea de onafhankelijkheid verkreeg (adm. doss., stuk 4, map met ‘bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud van 29 november 2021, p. 7). Waar verzoeker nog voorhoudt dat zijn moeder hem de informatie over de dood van zijn vader gaf en dat deze informatie duidelijk verkeerd is, beperkt hij zich louter tot het vergoelijken van zijn onjuiste verklaringen, zonder de vaststellingen en overwegingen daarover in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – waarom verzoekers moeder verzoeker daarover foutieve informatie zou meegeven. Voorts bieden ook

verzoekers gezondheidstoestand en analfabetisme geen verschoning voor het afleggen van onjuiste verklaringen over zijn geboortedatum en het overlijden van zijn vader. Indien verzoeker niet wist in welk jaar zijn vader was overleden en geen kennis had van de geschiedenis of de politiek van Eritrea, had hij dit kunnen aangeven in plaats van daarover onjuiste verklaringen af te leggen. Waar verzoeker meent dat de adjunct-commissaris zich in dit opzicht toegeeflijk had moeten opstellen, gelet op zijn bijzondere profiel, wijst de Raad er nogmaals op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Gelet op het geheel van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen over verzoekers algemene geloofwaardigheid, is *in casu* een grotere toegeeflijkheid niet aangewezen.

Dat verzoeker in het kader van zijn asielprocedure geen reden had om te liegen over zijn leeftijd en geboortedatum, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen en overwegingen.

Waar verzoeker nog laat gelden dat veel minderjarigen op zeer jonge leeftijd door hun ouders naar een ander land worden gestuurd, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en biedt hij nog steeds geen verklaring voor het gegeven dat zijn moeder als weduwe met twee kleine kinderen eerst 1444 kilometer aflegde om zich in het zuiden van Dila te vestigen en daarna haar jonge kinderen op zeer jonge leeftijd met een smokkelaar een zeer gevaarlijke reis liet afleggen naar Soedan zonder dat zij zelf meeging. Verzoekers jonge leeftijd bij zijn vertrek biedt geen verschoning voor de weinig aannemelijke en incoherente verklaringen die hij aflegde over de redenen voor en de aanloop van zijn reis naar Soedan. Evenmin bieden de onzekerheid van zulke reizen en de onbetrouwbaarheid van smokkelaars daarvoor enige verschoning.

Daarnaast worden in de bestreden beslissing ook nog kanttekeningen geplaatst bij de door verzoeker verklaarde reisweg die hij aflegde:

“U verklaart bij DVZ dat u 12 jaar in Soedan heeft gewoond, waarna u vertrokken bent naar Libië (DVZ Persoonsgegevens, vraag 37 Reisweg). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud verklaart u dan weer dat u bent teruggekeerd naar Ethiopië toen u 19 jaar was, en dat u drie jaar in Dila heeft gewoond (NPO 1, pp. 23-24), wat u in het tweede persoonlijk onderhoud dan terugbrengt naar minder dan een jaar (NPO 2, p. 12) waarvan u 6 maand zou zijn opgesloten in de gevangenis van Dila (NPO 2, p. 18). Dergelijke volatiele verklaringen bevestigen het vermoeden dat u geen klaarheid wil scheppen over uw woonplaatsen en levensgebeurtenissen voor uw vertrek uit Ethiopië.”

Door in zijn verzoekschrift louter te wijzen op zijn jonge leeftijd toen hij voor het eerst vanuit Ethiopië naar Soedan vertrok, weerlegt noch ontkracht verzoeker deze pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier. Ook de omstandigheid dat verzoeker moeilijkheden zou ondervinden om zich in de tijd en de ruimte te oriënteren, kan niet verklaren dat hij dermate incoherente verklaringen aflegt over zijn verblijf in Ethiopië.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen is ook de Raad van oordeel dat verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd door de vele incoherenties in zijn verklaringen en zijn onvermogen om klaarheid te scheppen over zijn woonplaatsen en de gebeurtenissen voor zijn komst naar België.

Voorts treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat verzoeker er bovendien niet in slaagt om aan de hand van overtuigende verklaringen zijn Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk te maken.

Wat dit betreft, wijst de adjunct-commissaris er vooreerst op dat verzoekers geografische kennis van zijn moederland *nihil* is. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Zo weet u niet waar u Tesseney en Barentu moet situeren (NPO 1, p. en NPO 2, p. 12), de plaatsen waar familie van uw moeder zou wonen (NPO 1, p. 8) en de enige twee aanknopingspunten met uw familie in Eritrea. U stelt in uw eerste persoonlijk onderhoud dat Barentu in het oosten van het land ligt (NPO 1, p. 6), wat niet klopt. Barentu ligt in het zuidwesten van Eritrea (landinfo 2). Evenmin kan u vertellen welke buurten er in Barentu nog zijn naast zoba Selam nog kent (NPO 2, p. 13). Ook Tesseney, waar de familie van uw moeder zou wonen, kan u niet situeren (NPO 2, p. 12). Dat u over deze twee plekken die verweven zijn met uw persoonlijk geschiedenis, niets kan vertellen, doet de wenkbrauwen fronsen. Bovendien kan u niet verklaren waarom de familie van uw moeder (ouders, broer en zus) in Tesseney zouden wonen, terwijl uw moeder in Barentu werd geboren (NPO 2, p. 12). Dat u deze simpele vragen over uw eigen persoonlijke geschiedenis niet kan beantwoorden, doet reeds twijfels rijzen. U bent immers in contact met uw moeder, zij zond u haar nationale identiteitskaart

(NPO 2, p. 12) maar eveneens woonde u bijna 15 jaar samen met uw zus. Dat uw moeder nooit zou de tijd genomen hebben om over haar broer en zus te vertellen, kan niet overtuigen, evenmin dat u nooit met uw zus over uw familie zou hebben gesproken."

Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris zijn bijzondere profiel niet in aanmerking te hebben genomen en meent dat zij haar vragenlijst had moeten wijzigen en haar eisen had moeten verlagen. Hij wijst erop dat hij al op jonge leeftijd wees werd en pas vijf jaar oud was toen hij Eritrea voorgoed verliet met zijn moeder en oudere zus en acht het in een dergelijke context niet verwonderlijk dat hij niet in staat was vragen correct te beantwoorden over de geografie, de geschiedenis, de Pinkstergemeenschap, de politieke ontwikkelingen na de onafhankelijkheid, de gewoonten en de tradities van dit land, waarvan hij zeer weinig afweet. Met een dergelijk summier betoog doet verzoeker evenwel niets meer dan het louter vergoelijken van zijn gebrekkige kennis van het land waarvan hij de nationaliteit verklaart te hebben en waar hij en zijn familie vandaan zouden komen. De Raad wijst erop dat aan verzoeker geen hoge mate van kennis of details over zijn regio van herkomst worden gevraagd, doch wel een minimum aan informatie die hij redelijkerwijze via zijn moeder of oudere zus in de jaren waarin hij met hen samenleefde zou hebben kunnen bekomen. Met zijn *quasi* onbestaande kennis over de geografie van zijn moederland werpt verzoeker allerm minst een ander licht op de eerdere vaststellingen over de documenten die hij ter staving van zijn identiteit en nationaliteit voorlegde en over zijn algemene geloofwaardigheid. De omstandigheid dat verzoeker nooit naar school zou zijn geweest en psychiatrische problemen heeft, doet hieraan geen afbreuk. Aan verzoeker wordt trouwens niet gevraagd wat hij zich kan herinneren over de periode voorafgaand aan zijn vijfde verjaardag, doch wel welke (geografische) kennis hij thans heeft over het land waarvan hij de nationaliteit verklaart te hebben en waar zijn familie volgens zijn verklaringen nog steeds zou verblijven. Dat de vragen die hem over Eritrea werden gesteld gewoonlijk gesteld worden aan mensen die vele jaren in Eritrea hebben gewoond en daar als volwassenen hebben geleefd, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Uit het voorgaande blijkt dat aan verzoeker zeer specifieke, persoonlijke vragen werden gesteld over de enige twee aanknopingspunten met zijn familie in Eritrea en over de reden dat zijn moeder in Eritrea op een andere plaats woonde dan de rest van haar familie. Van verzoeker wordt niet verwacht dat hij dit nog weet van toen hij nog vijf jaar of jonger was, doch wel dat hij enige interesse vertoont in de plaats waar hij met zijn moeder verklaart te hebben gewoond en waar zijn familie op heden nog zou wonen. Verzoekers gebrek aan interesse daarin ondermijnt, samen met de eerder gedane vaststellingen over de documenten die hij ter staving van zijn identiteit en nationaliteit voorlegde en over zijn algemene geloofwaardigheid, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn Eritrese nationaliteit en herkomst.

Naast verzoekers *quasi* onbestaande kennis over de geografie van zijn moederland, stelt de adjunct-commissaris vast dat verzoeker volatiele verklaringen aflegde over zijn etnische achtergrond. Zij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

"Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat uw vader, geboren in Barentu (NPO 2, p.12) Bilen was (NPO 1, p. 13). U antwoordt ontwijkend wanneer u wordt gevraagd waarom u op DVZ verklaard heeft dat uw beide ouders Tigrinya waren (DVZ Persoonsgegevens vraag 6 e). Indien uw vader Bilen was, wat u uitdrukkelijk verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud, lijkt het zeer sterk dat u niet zou vermelden als het u wordt gevraagd bij DVZ, zeker omdat dit ook vermeld staat op het Ethiopische identiteitsdocument dat u neerlegt (NPO 1, p. 27) en dat uitgegeven is in april 2017, ruim voor uw aankomst in België. Bovendien kreeg u de kans om opmerkingen te maken bij uw DVZ gehoor, wat u naliët, ondanks het feit dat u het document heeft doorgenomen, gezien uw opmerking over uw overtocht over de zee (NPO 1, p. 3 en p. 4). Verder kan u over de Bilen niets vertellen behalve dat ze een andere taal spreken, die u zelf echter niet spreekt (NPO 1, p. 13). Er dient bovendien opgemerkt te worden dat de Bilen voornamelijk rond Keren en zuidelijker naar Asmara toe wonen, wat toch moeilijk te rijmen valt met uw vaders geboorteplaats in Barentu (landinfo 3). Ten slotte zijn uw verklaringen evenmin coherent met de verklaring die we lezen in het politieverslag waar u verklaarde Kunama te zijn, een verklaring die u zich niet meer zou herinneren (NPO 2, p. 10). Uw gebrek aan coherentie en de afwezigheid van een afdoende verklaring voor deze verschillende verklaringen maakt dat er aan uw Bilen-achtergrond, ernstig kan getwijfeld worden."

Verzoeker voert aan dat hij in werkelijkheid niet wist dat zijn vader tot de etnische groep van de "Bilen" behoorde toen hij zijn interview had bij de DVZ en dat hij dacht dat zijn vader tot dezelfde etnische groep behoorde als zijn moeder, de "Tigrinya". Hij beperkt zich hiermee evenwel tot het geven van een summiere verklaring (*post factum*) voor de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid, zonder de vaststellingen *in concreto* te weerleggen. Zo hij hierover na het interview daadwerkelijk zijn

moeder ondervraagd zou hebben en ingelicht zou zijn, kan worden verwacht dat hij dit spontaan, bij het begin van zijn persoonlijk onderhoud, zou meedelen, *quod non*.

Voor zover verzoeker nog vraagt ermee rekening te houden dat hij niet kan lezen, zodat van hem niet kon worden verwacht dat hij dit had moeten weten aangezien het wordt vermeld op een van de documenten die ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming werden neergelegd, wijst de Raad erop dat van verzoekers om internationale bescherming wordt verwacht dat zij zich in redelijke mate interesseren voor aspecten die betrekking hebben op hun asielrelaas en dat zij dus een degelijke kennis verwerven over de inhoud van overlegde stavingstukken. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoeker zijn verklaring bij de DVZ (samen met een vriend) had doorgenomen, gezien zijn opmerking over zijn overtocht over de zee. De Raad ziet niet in waarom verzoeker de door hem neergelegde documenten niet (samen met een vriend) doornam.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker niet betwist dat hij niet veel weet over de Bilen en deze taal niet kan spreken, doch zich beperkt tot het vergoelijken van dit gebrek aan kennis en kunde door te stellen dat hij zijn vader nauwelijks gekend heeft. Met dit summiere betoog doet verzoeker geen afbreuk aan de gedane vaststellingen hierover.

Verzoeker betoogt verder dat het feit dat de meerderheid van de Bilen in de regio Keren woont, niet betekent dat alle mensen die tot de etnische groep van de Bilen behoren daar zonder uitzondering wonen. Hij citeert hierbij gedeeltelijk uit informatie die zich in het administratief dossier bevindt. Hoewel uit het citaat in het verzoekschrift inderdaad kan blijken dat de Bilen "hoofdzakelijk" geconcentreerd zijn in centraal Eritrea, in en rond de stad Keren, blijkt uit een volledige lezing van de tekst op *Wikipedia* dat de Bilen zich daarnaast verder Zuidwaarts tot de hoofdstad Asmara bevinden. Van Bilen in Barentu is evenwel geen sprake in de informatie in het administratief dossier. Dat verzoeker informatie geeft over de etnische herkomst van zijn vader die afwijkt van de objectieve informatie in het administratief dossier, werpt allerm minst een ander licht op de hierboven gedane vaststellingen over de identiteitsdocumenten die hij heeft voorgelegd, over zijn algemene ongeloofwaardigheid en over zijn gebrekkige kennis van zijn land van voorgehouden nationaliteit.

Waar verzoeker ten slotte nog aangeeft dat hij volledig in paniek raakte en valse informatie gaf toen hij door de politie werd onderschept, stelt de Raad vast dat dit betoog in lijn ligt met de eerder gedane vaststellingen inzake zijn algemene geloofwaardigheid en aangeeft dat verzoeker er niet voor terugdeinst om onwaarachtige verklaringen af te leggen tegenover de Belgische overheidsinstanties.

Hierbij komt ook nog dat verzoeker bevreemdende verklaringen aflegde over zijn talenkennis, zoals in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht:

"U spreekt geen Bilen en hoewel u van geboorte Tigrinya bent, geboren in Eritrea en tot vijfjarige leeftijd daar heeft gewoond met uw moeder en zus, en gedurende vijf jaar met uw moeder heeft samengewoond in Ethiopië en minstens 12 jaar met uw oudere zus, en met hen beiden volgens uw verklaringen Tigrinya sprak (NPO 2, p. 13), vroeg u op het gehoor om een tolk Amhaars. Het is bevreemdend te noemen dat u beter Amhaars zou spreken dan uw eigen moedertaal, het Tigrinya, maar het wordt nog vreemder wanneer u antwoordt op de vraag waarom u niet goed Tigrinya spreekt. Dan verklaart u dat u beter Arabisch spreekt omdat u lange tijd in Soedan heeft gewoond heeft (NPO 1, p. 14). Dit antwoord valt maar moeilijk te rijmen met uw vraag naar een tolk Amhaars. Wat er ook van zijn, het is opmerkelijk dat u Amhaars zou verkiezen als taal waarin u zich het best kan uitdrukken, gezien uw verklaringen dat u slechts 5 jaar in Ethiopië heeft gewoond en u niet naar school ging daar (NPO 2, p. 13). Uw verklaringen dat u beter Amhaars dan Tigrinya zou spreken door het op te pikken van de gesprekken tussen de werkgever van uw moeder en uw moeder (NPO 2, p. 13) en van de gesprekken van uzelf met een huisbazuin in Soedan (NPO 2, p. 13), kunnen maar moeilijk overtuigen evenals uw verklaringen dat uw zus en moeder als Eritrese vluchtelingen en met Tigrinya als moedertaal, met u Amhaars spraken (NPO 2, p. 13). Uw verklaringen roepen ernstige twijfels op over uw nationaliteit, en doen vermoeden dat u wenst te verdoezelen dat Amhaars uw moedertaal is. Ter volledigheid dient opgemerkt dat op uw Facebookprofiel boodschappen in het Amhaars werden gevonden (zie landinfo 1)."

Verzoeker merkt in dit verband op dat hij drie talen spreekt, Amhaars, Tigrinya en Arabisch, en dat zijn interview bij de DVZ plaatsvond in het Tigrinya, wat volgens hem bewijst dat hij deze taal goed beheerst. Dit neemt evenwel niet weg dat hij verklaarde beter Amhaars en Arabisch te spreken dan Tigrinya, de Eritrese taal die hij van zijn moeder had geleerd en die hij met zijn zus sprak. Dat verzoeker het Amhaars zo goed zou spreken – beter dan het Tigrinya en het Arabisch – omdat hij van zijn vijfde tot

zijn tiende jaar onafgebroken in Ethiopië heeft gewoond en er opnieuw woonde toen hij ouder was, klemmt met zijn verklaringen dat hij in Ethiopië niet naar school ging en er overdag gewoon thuis bleef en in de tuin of in het huis speelde, dat hij langer in Soedan heeft verbleven dan in Ethiopië en dat het Tigrinya zijn moedertaal is, die hij met zijn moeder en zus sprak (adm. doss., stuk 4, map met 'bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 4 april 2022, p. 13). Waar verzoeker nog stelt dat hij dankzij zijn lange verblijf in Soedan ook Arabisch spreekt, maar niet zo goed als het Amhaars en het Tigrinya, is het merkwaardig dat hij, op het CGVS gevraagd welke talen hij naast het Amhaars spreekt, spontaan Arabisch antwoordde en pas Tigrinya als antwoord gaf nadat hem daarnaar expliciet werd gevraagd (*ibid.*, p. 13). Dat verzoeker in het kader van zijn asielprocedure opteerde voor een tolk Amhaars en niet voor de Eritrese taal Tigrinya, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn Eritrese nationaliteit en herkomst verder. Waar hij nogmaals stelt dat het in de bestreden beslissing vermelde facebook-profiel niet van hem is, kan worden verwezen naar wat daarover *supra* reeds werd uiteengezet. Ten slotte doet de omstandigheid dat in Eritrea ook Amhaars wordt gesproken geen afbreuk aan het voorgaande, nu verzoeker verklaarde dat zijn vader Bilen is en zijn moeder Tigrinya en dat hij in Eritrea het Tigrinya sprak.

Verder stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoeker weinig kennis heeft over de geschiedenis, gewoontes en tradities in Eritrea. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

"Niettemin er kan rekening gehouden worden met het feit dat u op jonge leeftijd bent vertrokken, blijft het vreemd dat u zo'n gebrekkige en zelfs foutieve informatie heeft over de ontwikkelingen in uw moederland.

Vooreerst heeft u geen kennis van gewoontes en tradities in Eritrea. Zo verklaarde u wel dat uw moeder uw vader herdacht op martelarendag, maar kan u deze dag niet situeren (NPO 1, p. 25). Onafhankelijkheidsdag kan u dan weer wel situeren, hoewel uw moeder deze niet echt iets bijzonders vierde die dag (NPO 1, p. 26). Dat u niets kan vertellen over hoe de Eritrese Onafhankelijkheidsdag wordt gevierd, toch een belangrijke feestdag voor Eritreeërs, ook in de diaspora, doet vreemd aan voor iemand van Eritrese oorsprong. Bovendien is het vreemd dat u wel de datum kent, maar niets over deze dag kan vertellen, wat doet vermoeden dat u deze kennis heeft ingestudeerd. Verder heeft geen enkele concrete informatie over de militaire dienstplicht hoewel u aangeeft deze te vrezen bij terugkeer naar Eritrea (NPO 1, p. 31). Deze vaststelling doet verder twifelen aan uw afkomst.

Verder geeft u zelf aan dat u geen enkele kennis heeft over de politieke ontwikkelingen in Eritrea na de onafhankelijkheid (NPO 1, p. 32) wat voor een Eritreeër, op zijn minst opmerkelijk is te noemen. Tekenend voor uw gebrek aan kennis over de Eritrese geschiedenis is dat u het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië verwacht met het conflict in Tigray. U stelt dat de oorlog tussen Eritrea en Ethiopië nooit heeft opgehouden en dat er tot 2020 werd gevochten, daarbij verwijst u naar Badme (NPO 1, p. 32). Echter, Eritrea en Ethiopië kwamen in het grensconflict tot een overeenkomst omtrent Badme die werd ondertekend in juli 2018, waardoor een einde kwam aan dit lang aanslepend conflict. Dat u als Eritreeër van zo'n historische overeenkomst niet op de hoogte zou zijn, is zeer bevreemdend, als gevolg van deze overeenkomst gingen immers voor het eerst de grenzen tussen beide landen open. Nog opmerkelijker is dat u dit conflict verwacht met het huidige conflict in de Tigray-regio. Dit gebrek aan informatie over belangrijke gebeurtenissen in de korte Eritrese geschiedenis doet ernstig twifelen aan uw nationaliteit als Eritreeër."

Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris zijn bijzondere profiel niet in aanmerking te hebben genomen en meent dat zij haar vragenlijst had moeten wijzigen en haar eisen had moeten verlagen. Hij wijst erop dat hij al op jonge leeftijd wees werd en pas vijf jaar oud was toen hij Eritrea voorgoed verliet met zijn moeder en oudere zus en acht het in een dergelijke context niet verwonderlijk dat hij niet in staat was vragen correct te beantwoorden over de geografie, de geschiedenis, de Pinkstergemeenschap, de politieke ontwikkelingen na de onafhankelijkheid, de gewoontes en de tradities van dit land, waarvan hij zeer weinig afweet. Met een dergelijk summier betoog doet verzoeker evenwel niets meer dan het louter vergoelijken van zijn gebrekkige kennis van het land waarvan hij de nationaliteit verklaart te hebben en waar hij en zijn familie vandaan zouden komen. De Raad wijst erop dat aan verzoeker geen hoge mate van kennis of details over zijn regio van herkomst worden gevraagd, doch wel een minimum aan informatie over de gewoontes en tradities in Eritrea die belangrijk zijn voor Eritreeërs, ook in de diaspora, en over de recente politieke ontwikkelingen in Eritrea waarvan mag worden verwacht dat een Eritreeër er interesse in vertoont. Met zijn *quasi* onbestaande kennis over de geschiedenis, gewoontes en tradities in Eritrea werpt verzoeker allerminst een ander licht op de eerdere vaststellingen over de documenten die hij ter staving van zijn identiteit en nationaliteit voorlegde en over zijn algemene geloofwaardigheid. De omstandigheid dat verzoeker nooit naar school zou zijn geweest en psychiatrische problemen heeft, doet hieraan geen afbreuk. Aan verzoeker wordt trouwens niet

gevraagd wat hij zich kan herinneren over de periode voorafgaand aan zijn vijfde verjaardag, doch wel welke kennis hij thans heeft over het land waarvan hij de nationaliteit verklaart te hebben en waar zijn familie volgens zijn verklaringen nog steeds zou verblijven. Dat de vragen die hem over Eritrea werden gesteld gewoonlijk gesteld worden aan mensen die vele jaren in Eritrea hebben gewoond en daar als volwassenen hebben geleefd, betreft een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Uit het voorgaande blijkt dat aan verzoeker vragen werden gesteld over martelarendag, onafhankelijkheidsdag – belangrijke tradities voor Eritreeërs, ook in de diaspora –, over de militaire dienstplicht die hij bij terugkeer naar Eritrea beweert te vrezen en over het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië, respectievelijk het land waarvan hij beweert de nationaliteit te hebben en het land waarnaar hij op vijfjarige leeftijd met zijn moeder en oudere zus beweert te zijn gevlucht. Van verzoeker wordt niet verwacht dat hij hierover informatie kan verschaffen van de periode toen hij nog vijf jaar of jonger was, doch wel dat hij enige interesse vertoont in de recente geschiedenis, gewoontes en tradities van het land waarvan hij de nationaliteit beweert te hebben en waar hij verklaart te hebben gewoond met zijn moeder. Verzoekers gebrek aan interesse daarin ondermijnt, samen met de eerder gedane vaststellingen over de documenten die hij ter staving van zijn identiteit en nationaliteit voorlegde, over zijn algemene geloofwaardigheid, over zijn gebrekkige geografische kennis, over zijn volatiële verklaringen over zijn etnische achtergrond en over zijn bevreemdende verklaringen over zijn talenkennis, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn Eritrese nationaliteit en herkomst. Dat verzoeker het grootste deel van zijn jeugd in Soedan zou hebben gewoond, waar niemand hem iets zou hebben kunnen leren over de tradities en gebruiken in Eritrea, en geen contact meer zou hebben met zijn familie in Eritrea, doet geen afbreuk aan de verwachting dat hij daarin een zekere interesse vertoont en daarvan blijk geeft.

In de bestreden beslissing wordt verder nog terecht gemotiveerd dat verzoekers verklaring over het vertrek van zijn moeder uit Eritrea de twijfel omtrent zijn nationaliteit versterkt. Dit wordt als volgt geduid: *“U verklaarde dat u vijf jaar oud was toen u samen met uw moeder en zus vertrok uit Eritrea (NPO 1, p. 9). Deze verklaring is op zijn minst opmerkelijk te noemen omdat rond de periode van 2000 massale deportaties plaatsvonden van Eritreeërs naar Ethiopië. Deze deportaties waren een gevolg van het grensconflict rond Badme waarover hierboven al sprake. Dat uw moeder op dat moment naar Ethiopië vluchtte als Eritrese lijkt dus weinig waarschijnlijk. De informatie hiertoe werd toegevoegd aan uw administratief dossier (landinfo 4 en 5). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw moeder Eritrea onder andere verliet omwille van haar geloof (NPO 2, p. 14). Uw moeder lid zou geweest zijn van de Mulu Wongelkerk wat zij aan niemand kon zeggen omdat dit verboden was (NPO 2, p. 15). Echter, uw vertrek situeert u in 2000, op vijfjarige leeftijd, maar de Pinksterkerk werd volgens achtergrondinfo waarover het CGVS beschikt, pas in mei 2002 door de Eritrese autoriteiten officieel verboden. Pas na dit verbod begonnen de Eritrese autoriteiten met arrestaties van Pinkstergelovigen (landinfo 6). U woonde op dat moment reeds in Ethiopië, wat met uw verklaring dat uw moeder vertrok omwille van haar geloof ernstig kan getwijfeld worden. Deze vaststelling toont bovendien een zeer gebrekkige kennis van toch wel zeer fundamentele gebeurtenissen voor de Pinkstergemeenschap in Eritrea, wat toch zeer opmerkelijk is voor iemand wiens moeder zelf een Eritrese Pinkstergelovige zou zijn. Rekening houdend met de verklaringen over de situering van de dood van uw vader, bevestigen deze vaststellingen het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw nationaliteit.”*

Verzoeker betoogt dat het feit dat hij vanaf zijn tiende jaar niet echt bij zijn moeder heeft gewoond, het begrijpelijk maakt dat de informatie over de redenen waarom zijn moeder had besloten Eritrea te ontvluchten of over de geloofsovertuiging van zijn moeder niet nader gedetailleerd is. Dit kan evenwel niet verklaren waarom hij hierover onjuiste informatie verschaft. Waar verzoeker nog stelt dat het niet is omdat de situatie in het jaar 2000 extreem gevaarlijk was dat dit iedereen verhinderde om het Eritrese grondgebied te verlaten, verklaart hij nog steeds niet waarom zijn moeder naar Ethiopië vluchtte in een jaar dat er ten gevolge van een grensconflict in Badme massale deportaties plaatsvonden van Eritreeërs die in Ethiopië verbleven naar Eritrea (adm. doss., stuk 6, map met ‘landeninformatie’, nr. 5, *“Eritrea. National service, exit, and return. Country of Origin Information Report”* van EASO van september 2019, p. 16). Dat er in juni 2000 een staakt-het-vuren was afgekondigd, doet hieraan geen afbreuk. Hoe dan ook dient de bestreden beslissing te worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij over de Eritrese nationaliteit beschikt.

Daarnaast acht de adjunct-commissaris verzoekers bewering dat er rond de tijd van zijn vertrek uit Ethiopië in 2017 *“giffa’s”* en deportaties zouden zijn geweest van Eritrese vluchtelingen in Ethiopië zeer opmerkelijk. Zij wijst wat dit betreft in de bestreden beslissing op het volgende:

“Uit achtergrondinfo blijkt dat na 2001 geen deportaties meer zijn geweest van Eritreeërs, en dat in 2004 richtlijnen werden uitgevaardigd om de status van de Eritreeërs in Ethiopië officieel te regelen (landinfo 7). Bovendien blijkt verder ook dat op het moment dat u de deportaties situeert dat Eritrese vluchteling op dat moment ‘prima facie’ asiel verleend werd en dat Ethiopië een plan aannam dat zou zorgen voor een betere bescherming van de rechten van vluchtelingen rond februari 2017 (landinfo 8). Uw bewering dat u en uw zus besloten te vluchten nadat jullie geruchten hoorden dat Eritrese vluchtelingen zouden worden opgepakt en gedeporteerd, doet niet alleen vreemd aan maar komt dus absoluut niet overeen met achtergrondinfo (NPO 2, p. 17). In de lijn van voorgaande informatie is uw verklaring dat u werd gearresteerd omwille van uw nationaliteit (NPO 2, p. 18), dan ook niet plausibel.”

Waar verzoeker stelt dat de werkelijkheid anders is dan wat op papier staat, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De informatie die hij bijbrengt heeft vooreerst geen betrekking op de periode waarop hij uit Ethiopië verklaart te zijn vertrokken en betreft bovendien geen deportaties van Eritreeërs uit Ethiopië, doch wel uit de Verenigde Staten, Soedan en Egypte. Dat het niet onmogelijk is dat Ethiopië hetzelfde doet, ook al zouden deportaties naar Eritrea *in principe* niet mogen plaatsvinden en dat het mogelijk is dat er ook geruchten in die richting zijn geweest, zijn loutere hypothesen en beweringen die niet worden ondersteund door de objectieve informatie die thans voorligt. Waar verzoeker nog stelt dat uit de beschikbare documentatie ook blijkt dat Eritreeërs in Ethiopië worden gearresteerd en vastgehouden en hierbij citeert uit het rapport *“Mass Arrests of Tigrayans and Eritrean Refugees in Ethiopia”* van Human rights Concern Eritrea van 26 november 2021, wijst de Raad erop dat (i) dit rapport geen betrekking heeft op de periode waarin verzoeker verklaart te zijn gearresteerd, dat (ii) in dit rapport sprake is van vasthoudingen in Addis Abeba en de *“Oromia special zone”*, daar waar verzoeker verklaarde zes maanden te zijn vastgehouden in de gevangenis in Dilla, en dat (iii) uit dit rapport blijkt dat de arrestaties gebaseerd zijn op het feit dat de betrokken Eritreeërs Tigrinya spraken, daar waar verzoeker verklaarde in Ethiopië Ahmaars te hebben gesproken. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat de adjunct-commissaris zijn detentie niet op geldige wijze in twijfel kan trekken. Dat hem over deze detentie geen enkele vraag werd gesteld, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen en overwegingen waaruit blijkt dat verzoeker niet over de Eritrese nationaliteit beschikt en bijgevolg ook niet aannemelijk maakt dat hij om deze reden in Ethiopië werd vastgehouden.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen besluit de Raad, in navolging van de adjunct-commissaris, dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Eritrese nationaliteit.

Verzoeker merkt nog in het algemeen op dat de *protection officer* van het CGVS niet onpartijdig was, dat de onderhouden meer op ondervragingen leken die tegen hem werden uitgevoerd, dat de *protection officer* hem bijna vanaf het begin heeft gezegd dat hij hem niet geloofde en niet aarzelde om denigrerende opmerkingen te maken en dat hij hierdoor uiteindelijk niet de kans heeft gekregen *“om zich in een rustige en beheerste sfeer uit te leggen”*. Na een grondige lezing van de notities van de beide persoonlijke onderhouden kan niet worden gesteld dat verzoeker op het CGVS werd behandeld als een misdadiger, noch dat er voor verzoeker reden was om zich als dusdanig behandeld te voelen. Verzoeker blijkt in totaal zes uur te zijn gehoord, waarbij hem zowel open als gerichte vragen werden gesteld, die verzoeker heeft proberen te beantwoorden. Dat eenmalig de opmerking werd gemaakt dat er veel dingen zijn die verzoeker zich niet herinnert, kan niet verklaren dat verzoeker op basis van de door hem voorgelegde documenten en verklaringen zijn nationaliteit niet aannemelijk wist te maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in

het land en de regio waar de verzoeker om internationale bescherming in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn nationaliteit en herkomst zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker *"in nog meer ondergeschikte orde"* vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. C. BUYSE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. BUYSE

D. DE BRUYN